

Diada de Sant Jordi

EL COMPÀS DEL MONTAGUT

Butlletí informatiu de l'AMPA Núm. 26. Curs 2013-2014

EDITORIAL

Junts per un camí ple de canvis i d'incertesa

Durant aquest curs 2013-2014 han passat un munt de coses. Algunes tant de bo no haguessin passat o ho haguessin fet molt més tard. Hem patit la desaparició sempre massa d'hora de membres de la nostra AMPA i del nostre claustre de professors, en definitiva, membres de la nostra comunitat educativa. Pèrdues sentides i irremeiables. Serveixin aquestes primeres ratlles de l'editorial per tenir un sentit record envers tots ells i elles. També, tot el nostre suport per als seus familiars i amics.

Enguany continuem amb situacions socials i polítiques complexes que afecten a la nostra quotidianitat i també el nostre model educatiu. Altre cop, ha estat un any de retallades al sector cultural amb atacs directes i indirectes a la singularitat educativa catalana. Retallades a allò que perdura en el temps: la cultura. Vivim, doncs, moments d'incertesa social contínua i de canvis polítics on fer camí dia a dia sembla agosarat, però cal seguir endavant.

En un entorn més proper, també ha estat un any de canvis, sobretot per la incorporació del senyor Josep Mª Lloró a la direcció de l'Escola, per sumar i continuar cercant l'excel·lència. Un any en què hem conviscut amb infants d'altres nacionalitats gràcies al programa Comenius i e què hem gaudit d'una magnífica Diada de Sant Jordi. Any, també, en el qual l'AMPA hem assumit la gestió integral dels llibres de text amb el suport de l'administració de l'Escola, per tal de continuar oferint preus més avantatjosos. Any de noves incorporacions a la Junta i a l'equip de delegats i delegades. Any de noves extraescolars, de xerrades extremadament profitoses que ens recorden com és de difícil decidir. Any de més serveis, de canvis a la web, de torneigs esportius amb la participació de pares, mares, fills i filles... i tot això per anar fent camí.

Totes i tots tenim molt clara la finalitat, el perquè de tot plegat, la meta : el millor per als nostres fills i filles en tots els àmbits. Però la via per arribar-hi també està plena de canvis, d'incertesa i també l'hem de fer.

El futur és incert, però és important com fem aquest camí: junts i amb l'objectiu sempre present. I malgrat sigui incert, l'esdevenir és engrescador i il·lusionant.

Deixeu-nos, arribats aquest punt, agrair a tothom que participa en aquest apassionant viatge l'esforç i la dedicació, la companyia i la confiança, l'esforç altruista, les hores i les preocupacions compartides, els maldecaps i les llarguíssimes reunions, que serveixen per anar fent ruta.

El Compàs del Montagut és un testimoni físic de tots aquests canvis, de tot allò que es va fent any rere any a la nostra Escola. Un resum, en definitiva, d'allò que fem entre tots mentre anem fent aquest camí.

Gaudim-ne.

Junta de l'AMPA

Sumari

Articles

La felicitat dels nostres fills.....	4
La comunicació amb els nostres fills.....	5
La importància de complementar l'aprenentatge d'un idioma en un país Estranger.....	6

Personatges

Josep M. Lloró.....	7-8
Enoch Albertí.....	9-10
Rafael Alcalde.....	11-12
Ariadna Canals.....	13
Jordi Rubio.....	14

Durant el curs..... a destacar

P3-P4-P5.....	15-16
1er i 2n primària.....	17
3er a 6è primària.....	18
5è primària.....	19
1er ESO.....	20
2n ESO.....	21
3er ESO.....	24
4t ESO.....	25
1r Batxillerat.....	26-27
1r i 2n Batxillerat.....	28

Orla (2n Batxillerat).....	22-23
-----------------------------------	-------

Projectes	29
------------------------	----

Protagonistes	30-31
----------------------------	-------

Activitats extraescolars	32-36
---------------------------------------	-------

Comenius	37
-----------------------	----

Activitats AMPA	38-43
------------------------------	-------

Revista digital:

www.ampamontagut.cat/revista

Foix

Arts Gràfiques

Llibres
Catàlegs
Triptics
Postals
Papereries
Targetes
Desplegables
Filigranes

Relleus
Plastificats
Estampacions
Troquelats
Vernissos
Tot tipus d'acabats

www.ggfoix.com

T. 938 904 901

Article

LA FELICITAT DELS NOSTRES FILLS

L'altre dia, per casualitat, em va caure a les mans una entrevista al filòsof i pedagog José Antonio Marina que es va publicar fa temps en un diari. El periodista li feia una pregunta que crec que tots nosaltres, com a pares i mares que som, segur que ens hem formulat també alguna vegada: com podem ajudar els nostres fills a ser feliços?

La resposta que va donar Marina va ser molt concreta en la forma i molt àmplia en el fons. Va dir: "Fomentant-los una actitud activa".

Aquests dies, i en relació també amb aquest tema, m'ha vingut al cap una frase que va dir un pare en una xerrada organitzada per una escola de Vilanova. Ell comentava que la felicitat de la seva filla estava vinculada a la seva capacitat per saber (no poder) escollir.

Personalment, aquesta qüestió me l'he plantejada en diverses ocasions i per motius ben variats, sense ser capaç de trobar encara mai una resposta contundent que sigui vàlida en qualsevol situació d'incertesa o temor (normalment és en aquests moments quan més penso en la pregunta a resoldre...).

La resposta donada al periodista i el comentari d'aquell pare em van fer reflexionar molt respecte a aquest tema, alhora que se'm feien presents algunes de les preguntes i qüestions que les famílies de l'escola em plantejaven en la majoria de trobades i entrevistes que realitzàvem per parlar dels seus fills. Sovint plantejem la paternitat amb una idea fonamental, que és la de protegir els nostres fills, tot associant felicitat i benestar amb protecció. Hi estic d'acord, sempre que tinguem clares les respostes a algunes preguntes que es fan imprescindible i van associades, com

ara: protegir-los, de què? De l'error? Del patiment? Hi ha patiments necessaris? Podem protegir-los de tot? I a quin preu? Fins quan podem fer-ho?

Com a pare, entenc i comparteixo la idea que els nostres fills han de tenir la millor vida possible. Se la mereixen. Però, sabem quina és aquesta vida? Què volem per als nostres fills?

Hem de tenir clar que aquest és un plantejament de futur i que necessita molts presents per tal de fer-se realitat. Els nostres fills han de passar per una sèrie d'etapes i vivències que els ajudaran a créixer i evolucionar fins a arribar a la seva vida futura, a la vida que teòricament es mereixen. Són etapes en què hi ha d'haver esforç, errors i encerts, patiments i alegries, moments per compartir i per competir, oportunitats per estar amb els altres i alhora gaudir de la soledat escollida, aprenentatges, il·lusions i frustracions, etc.

Com a pares, hauríem de generar, o almenys ajudar que es generin, situacions i oportunitats en el dia a dia de la nostra canalla que els permetin anar assolint uns nivells adequats d'autoconeixement dels propis recursos i els dels altres.

Deixem que els nostres fills interactuïn amb el món, que el sentin i el respectin, que siguin coherents amb les seves actituds i conductes i aprenguin quina és la pregunta que han de fer-se si volen trobar la resposta correcta.

Hem d'ensenyar-los a ser curiosos, a preguntar-se el perquè de les coses, a no conformar-se amb el que se'ls explica i anar una mica més enllà, a crear les seves pròpies respostes, a ser crítics... a créixer.

D'altra banda, tampoc hem d'oblidar que una de les millors formes d'aprenentatge que tenen és l'observació, sempre vinculada a la imitació i a l'experimentació. En aquest sentit, som conscients d'allò que observen quan ens miren? Quina imatge tenen de nosaltres com a pares? Quins valors estem transmetent? Hem de pensar

que, de fet, un fill acostuma a ser una resposta...

Per la seva banda, ells han d'entendre, i sobretot assumir, que prendre decisions i acceptar-ne les conseqüències a vegades pot ser dolorós, però sempre és positiu. No podem amagar-nos de tot, mirar cap a una altra banda i fer veure que les coses que passen al nostre voltant no ens afecten.

Al mateix temps, han de veure que manifestar els sentiments i les emocions no és negatiu, que ajudar els altres no és signe de debilitat i que sovint les millors vivències no van lligades a aspectes materials: un petó, un viatge, un somriure, un concert, una frase, un paisatge... Han i hem de ser conscients que identificar un sentiment implica poder gestionar-lo.

Ajudem-los a ser individus íntegres, orgullosos de ser com són però amb una curiositat per tot allò que els envolta i disposats a aprendre una mica cada dia. Ajudem-los a mirar la vida amb valentia i optimisme, sense por, confiant en ells mateixos i en aquells que els envolten, a riure i plorar, a dialogar i implicar-se al màxim en tot allò que facin. Ajudem-los des de ben petits i tots alhora, família i escola. Perquè s'ho mereixen.

NACHO MOLINA
Escola Montagut – psicòleg

DEFINICIÓN DE HIJO

"Hijo es un ser que Dios nos prestó para hacer un curso intensivo de cómo amar a alguien más que a nosotros mismos, de cómo cambiar nuestros peores defectos para darles los mejores ejemplos y, de nosotros, aprender a tener coraje. Sí. ¡Eso es! Ser madre o padre es el mayor acto de coraje que alguien pueda tener, porque es exponerse a todo tipo de dolor, principalmente de la incertidumbre de estar actuando correctamente y del miedo a perder algo tan amado. ¿Perder? ¿Cómo? ¿No es nuestro? Fue apenas un préstamo... El más preciado y maravilloso préstamo ya que son nuestros sólo mientras no pueden valerse por sí mismos, luego le pertenece a la vida, al destino y a sus propias familias. Dios bendiga siempre a nuestros hijos pues a nosotros ya nos bendijo con ellos".

José Saramago
Premio Nobel de Literatura

LA COMUNICACIÓ AMB ELS NOSTRES FILLS

Tots som conscients, o almenys hauríem de ser-ho, de la importància que té la comunicació en el desenvolupament de la persona. És impossible viure al marge d'aquest fet i és fonamental que ho tinguem molt present en el nostre dia a dia, especialment en tot el que pertoca als nostres fills.

Són moltes i molt variades les necessitats que van apareixent a casa amb l'arribada d'un nadó, i totes elles, o gairebé totes, es van atenent a mesura que sorgeixen o quan creiem que és el moment per fer-ho. No obstant això, n'hi ha algunes que hi afegixen la dificultat que són continuades en el temps i immediates en l'execució. Una d'elles és la comunicació.

Hi ha moltes definicions que podrien ser vàlides per explicar què és comunicar. Una de les que trobo més encertades és la que plantejgen alguns autors en el sentit que comunicar és l'habilitat per relacionar-se correctament amb les emocions dels altres.

Precisament són aquestes emocions una de les dificultats que a vegades ens trobem els pares en la comunicació habitual amb els nostres fills. Quantes vegades tenim la sensació que parlem de coses diferents o quantes altres ells o nosaltres acabem una conversa amb la frase: "no m'entens!!"? I això es dona més sovint a mesura que els fills van creixent...

Hi ha algunes propostes que ens poden facilitar una mica aquesta comunicació i que podem tenir presents a l'hora de plantejar-nos quin estil comunicatiu volem establir amb els nostres fills.

La primera idea és la implicació, la motivació, les ganes d'estar amb l'altre i gaudir d'aquell moment al màxim. El nostre fill ha de rebre el missatge que allò que ens explica

ens interessa moltíssim, que les seves coses formen part de les nostres i que aquell moment i aquell espai és per a nosaltres exclusivament. És cert que el món d'avui dia ve regit per les presses i per la immediatesa, però, segur que en vint-i-quatre hores que té un dia i set dies que té una setmana no hi ha cap moment per compartir amb la nostra canalla? No cal molt de temps, potser només una estoneta, però que sigui una estona que valgui la pena.

La segona proposta és la reciprocitat. Sovint els adults entenem una conversa amb els nostres fills com un interrogatori: Què has fet avui al col·le? Tens deures? Qui és aquest noi? T'ho has menjat tot? I a ningú no agraden els interrogatoris... És important per al nostre fill que, adaptant-nos a les seves característiques, li expliquem com ens van les coses, que li demanem opinió i que compartim amb ell les nostres alegries i tristors. Fer-ho, a més a més de reportar-nos molts elements de satisfacció, és una mostra de confiança que sempre és benvinguda per part seva.

La tercera idea seria la paciència. Recordem quant de temps vam trigar a conèixer la nostra parella i sentir-nos-hi còmodes? O el nostre company de feina? O el nostre veí? Doncs amb la comunicació amb els nostres fills pot passar el mateix, especialment si no s'ha fet habitualment. És normal que al principi ells i nosaltres ens sentim una mica fora de lloc, però hem de donar-nos temps per tal que les bases de la comunicació s'estableixin. Una manera d'aconseguir-ho i que acostuma a ser bastant efectiva és fer una activitat conjunta i que aquesta doni peu a compartir un temps i un tema; és més fàcil conversar quan estem berenant, anant a comprar, jugant a nines, mirant un partit de futbol...

I la darrera proposta és l'adaptació. Hem de flexibilitzar la nostra manera de comunicar, els moments,

les prioritats, etc. en funció de cada situació. Els temes i les inquietuds evolucionen a mesura que ho fa l'infant i fins i tot nosaltres mateixos. Per saber com ens hem d'adaptar i què és necessari en cada moment, hi ha tres tècniques que sempre funcionen: observar, escoltar i pensar. Si fem això habitualment amb els nostres fills, és molt probable que adoptem posicions flexibles i constructives a l'hora de comunicar-nos amb ells.

I, sobretot, no hem d'oblidar que comunicar es pot fer de moltes maneres, no únicament amb paraules.

NACHO MOLINA
Psicòleg
Escola Montagut

Article

LA IMPORTÀNCIA DE COMPLEMENTAR L'APRENTATGE D'UN IDIOMA EN UN PAÍS ESTRANGER.

La transformació d'Europa i la globalització del món ens fan reflexionar sobre l'aprenentatge de les llengües estrangeres.

En concret, en els darrers anys la llengua anglesa ha esdevingut una eina de comunicació internacional, acadèmica i laboral imprescindible. D'aquí la importància que el nostre alumnat comenci a tenir contacte amb aquesta llengua com més aviat millor.

Cada cop més, les hores d'exposició a aquesta llengua a l'escola van augmentant, però de manera complementària caldria realitzar un apropament a la llengua/cultura d'altres maneres. Mirar pel·lícules i programes de televisió en versió original/ subtítulades, utilitzar jocs d'ordinador, mirar pàgines web, escoltar música, llegir o relacionar-se

amb persones que parlin aquesta llengua.

Així doncs, pel que fa a aquest últim punt, una de les millors maneres de capbussar-se dins una cultura i una llengua, és passant un temps en un país on aquesta llengua sigui oficial. El fet que estiguis constantment parlant l'anglès a totes les teves situacions diàries, permet que posis en pràctica tot allò après a classe.

Fer amics, assistir a classes, expressar el teu sentit de l'humor, etc. és quasi bé impossible sense dominar l'idioma local, per tant la vida real serà la complementarietat al teu aprenentatge

acadèmic. D'aquesta manera també, l'adquisició de la llengua es convertirà en un aprenentatge més apassionant i gratificant, esdevenint totalment significatiu.

Estudiar una temporada a l'estranger pot ser una experiència personal, cultural i vital molt enriquidora. L'aprendre a conviure en un context cultural i social diferent al teu, t'ajudarà a créixer i formar-te com a persona.

BAR | CAFETERIA | RESTAURANT

Escola de pàdel
GYM & Fitness
 Classes particulars
 Zona lounge socis
 Zona infantil
 Zona de parking
 Botiga especialitzada

INFORMA'T!

**Clínics&tornejos
 per empreses**

Tel. 93 102 21 35 · www.padelpenedes.com
 Pàdel Center Penedès · C/Sumoi,16 · Olèrdola
 (Al costat de la benzinera Q8 de Vilafranca)

Personatges

Josep M. Lloró

Director

SER MESTRE AVUI, FER ESCOLA EN AQUESTS TEMPS"

Fa uns mesos la Fundació Bofill va publicar un llibre titulat *Què vol dir ser mestre avui? Reflexions al voltant del compromís ètic del professorat*. El compromís ètic és un tema que torna a estar d'actualitat. En una conversa que mantenen en aquest llibre el gran pedagog català Jaume Cella i la periodista Mònica Terribas hi ha aquest intercanvi d'opinions sobre el tema:

Diu Jaume Cella: "El que no podem oblidar és que nosaltres [mestres i professors] el compromís el tenim amb cada nen i cada nena que tenim a l'aula. A ells ens devem, no ens devem a ningú més."

Per la seva part, Mònica Terribas reconeix que "molts pares deleguen molt als mestres la feina de pares, sense adonar-se de com ens ajuden". Curiosament, Jaume Cella, com veurem més tard, no hi està del tot d'acord.

D'aquestes dues afirmacions se'n desprèn una tercera, que en la meua opinió és la qüestió central: durant els darrers decennis educar un infant ha estat una responsabilitat compartida entre la família i l'escola. Ho és encara? Jo penso que sí, i per això intento col·laborar en el projecte pedagògic renovat de l'Escola Montagut. Educar és, a la vegada, una responsabilitat engrescadora pel que té de projecte de futur els pares imaginem com serà el seu fill de

gran, els mestres pensen quines habilitats, quines virtuts han de tenir els alumnes quan surtin de l'escola i com han de desenvolupar les capacitats dels seus alumnes que es puguin treballar a l'escola, però també una feixuga càrrega pel que té de feina contínua feta dia rere dia. Sense la col·laboració mútua entre escola i família en la tasca d'educar els infants i joves poden aparèixer el conformisme i, de vegades, l'angoixa i el desistiment. I un nen o una nena, i també els joves, el darrer que necessiten és trobar conformisme en els seus educadors. Si a un nen no se li dóna el missatge positiu que confiem en ell i que aquesta confiança es manifesta en acompanyament i exigència, com voldrà (i podrà aprendre a) esforçar-se per superar els reptes que la seva formació acadèmica i humana li posa al davant? Com podrà passar de ser un infant a qui s'educa i ensenya a ser una persona que s'educa a ella mateixa?

He dit que crec en la vigència d'aquesta col·laboració entre família-escola en l'educació. Pense també que és més necessària avui que mai. Els nens i nenes ja no estan circumscrits només als àmbits familiars i escolars com abans. Les tecnologies de la informació obren moltes portes, algunes duen a veritables oportunitats de coneixement i de maduració personal, d'altres són pèrdua de temps o distracció. El món s'ha fet més obert, més gran i més accessible. Les escoles es troben enfrontades a un repte impressionant: ja no són les úniques dispensadores de saber. Les escoles que no comprenguin això acabaran desapareixent. Els mestres i professors han de canviar la seva orientació educativa: han d'ensenyar a gesti-

onar críticament la informació. I a la vegada han de contribuir a la formació humana dels seus alumnes. Per això les famílies han de confiar en l'escola, han de deixar que aquesta faci la seva feina. Les escoles que funcionen bé disposen del coneixement adquirit per anys d'ofici ben fet i pel contacte amb generacions d'alumnes que les han entrenades en la resolució dels conflictes educatius i de maduració personal. Saben que no és exactament igual com està un fill o una filla a casa seva a com està aquest mateix nen o nena convertit en alumne, insertat en dinàmiques de grup desconegudes en el si de la família. És feina de les escoles orientar els alumnes i les seves famílies en el desenvolupament acadèmic i maduratiu dels primers. Els tutors i les tutores, així com les coordinacions d'una escola, poden aconsellar des de la proximitat i des de la professionalitat les famílies, però a la vegada han d'escoltar aquestes famílies per conèixer millor els seus alumnes. Aquest coneixement és bàsic si volem una educació integral i de qualitat. Ara bé, estem parlant d'un diàleg que no ha d'interferir en la vida escolar sinó que l'ha d'enriquir. Insisteixo en aquest punt ja que l'escola, perquè funcioni bé, s'ha de tan-

car a les pressions exteriors, atès que l'educació és una feina que requereix temps, paciència i un treball de qualitat.

El treball de qualitat és feina del professorat. En un llibret que els recomano vivament —i que tenim a la biblioteca de l'Escola, el filòsof de la ciència francès Michel Serres (de 84 anys!) s'escolta els joves d'avui en dia i reconeix que vivim un canvi antropològic, una nova era de l'humà, que els joves tenen davant seu el gran projecte de reinventar moltes coses d'un món que ha canviat del tot i molt ràpidament. Un món —diu el filòsof i científic— en què el pensament i la invenció han desbancat la repetició i la memorització. Dels mestres diu que hem d'ensenyar de manera integrada, abordant la realitat des de diferents disciplines perquè, davant d'una realitat tan canviant i tan incerta, si la volem retallar i encapsular, la desfigurem i convertim el seu estudi en una cosa inútil. El llibre es titula *Ditona*. El que proposa és un treball ingent i apassionant: reinventar ni més ni menys que l'educació, tot recuperant de les antigues metodologies aquelles que són útils per l'avui —per exemple, tornar a ensenyar a conversar com ens recomanava en una inoblidable conferència al Montagut Jorge Wagensberg—, i a la vegada reflexionant sobre què del que apareix nou els cal aprendre als nostres alumnes i com ho han

d'aprendre. I llavors, posar-nos nosaltres a la feina de preparar les nostres classes per ajudar-los a construir aquest coneixement. Per això ens cal tenir la convicció que aquesta feina és important, crucial; necessitem formació continuada per estar al dia, per estar intel·lectualment i metodològicament preparats per complir la nostra tasca d'orientació, acompanyament i educació; i finalment, amb el nostre sentit de la responsabilitat, que és la primera i més important forma d'autoavaluació: perquè ens devem als nostres alumnes hem de fer tant bé com puguem la nostra feina.

Diu Jaume Cela que ell té la sensació que "globalment, els pares estan més compromesos amb l'educació dels seus fills". En l'any que porto a l'Escola, per a mi no es tracta d'una sensació, sinó d'una certesa: les mares i els pares que porten el fills a l'Escola Montagut són conscients de la necessitat del treball combinat entre escola i família, cadascuna en el seu àmbit, i cadascuna ajudant l'altra. És molt el que ens hi va, col·lectivament parlant, en donar una formació completa als nostres alumnes i als seus fills. Però, per a nosaltres, els mestres, és un deure que prové de la nostra passió per la feina o de la nostra convicció en el sentit ètic del nostre treball: el futur depèn, en una part decisiva, de nosaltres.

Perdonin-me una reflexió personal per acabar. Des de fa un any estic aprenent molt de l'Escola. Escolto famílies, alumnes i professors. Deixo que el Montagut em canviï per així intentar contribuir que l'Escola Montagut, que el curs vinent complirà cinquanta anys, canviï al seu torn per demostrar que, en aquests temps d'"explosió del coneixement", de canvis vertiginosos, de novetats que amb prou feines intuïm quines transformacions comportaran, en aquests temps incerts, apassionants i també una mica insegurs, fer escola, ser escola, és l'únic camí perquè la institució escolar en general, i en concret el Montagut, tingui sentit en el món que ja està naixent.

**PRIMERA VISITA +
HIGIENE DENTAL: 25€**

**L'EXCEL·LÈNCIA
A L'ABAST
DE TOT HOM**

938 199 110

C/ General Prim, 9
Vilafranca del Penedès

www.salutdental.com

f SalutDentalPenedès

SalutDental

Personatges

Enoch Albertí

Exalumne

"L'escola no pot estar al marge del moment que vivim"

Enoch Albertí va ser, amb set anys, un dels alumnes de la primera promoció de l'Escola Montagut. Va veure la construcció de l'actual edifici als Pins i recorda aquells anys a la casa del carrer Menéndez y Pelayo i al carrer de l'Ateneu. Assegura que té un record fantàstic del seu pas pel Montagut i agraeix, encara ara, el compromís dels pares i professors que van crear l'escola. Albertí és ara degà de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona i membre del Consell Assessor per a la Transició Nacional. En condició de tot plegat, ens fa una reflexió sobre el moment que viu el país i com hi arriben tant l'escola com els joves.

Vostè va ser un dels primers alumnes de l'Escola Montagut...

Sóc de la primera promoció. Jo venia de Sant Elies i la resta venia d'altres llocs i ens vam trobar al xallet del carrer Menéndez y Pelayo. Encara hi és aquella casa?

Sí, ara és una casa particular.

Fa molt de temps que no hi vaig. Tinc imatges del pati, del tobogan i de les senyoretetes; la senyoreta Lluveroll! Després va començar la construcció dels Pins i recordo que vam fer una excursió a una pineda als afores de Vilafranca, on avui hi ha l'Escola Montagut.

Mentre van durar les obres vam deixar la casa de Menéndez y Pelayo a les noves promocions i nosaltres vam anar en un pis al carrer de l'Ateneu. Hi feia un fred! Al mig de l'aula hi havia una estufa que funcionava amb closques d'ametlla i ens aplegàvem tan a la vora que a més d'un se li havia cremat l'anorac. A l'hora del pati, anàvem al Tívoli.

I després, cap als Pins

Allò va ser un descobriment. Un lloc més ampli, fantàstic. Al cap del

temps es va fer el camp de futbol en un espai que en realitat era un abocador.

Un abocador?

Sí, hi havia escombraries allà. Les deixalles que generava Vilafranca s'abocaven on ara hi ha el camp de futbol. Hi van tirar tot de terra a sobre i ho van compactar. Segur que si ara hi fas un forat hi trobaràs escombraries a sota, o el que en quedi.

Però el record que té del Montagut, doncs...

És fantàstic! Tinc un record fantàstic d'aquells anys al Montagut. I aquesta sensació que ja de per si és bona i positiva augmenta quan veus com anaven les altres escoles, les dels teus amics. Pots comparar i la veritat és que tant pel tracte com per la metodologia –sense voler pintar-ho tot de color rosat– adones que vam tenir molta sort perquè era una escola molt avançada al seu moment.

En quin sentit?

Jo vivia al carrer Puigmoltó i quan passava per davant les Escoles Nacionals, on més tard hi van construir l'Estalella Graells, sentia com cantaven el "Cara al sol". I a la cantonada entre el carrer de Moja i carrer Amàlia hi havia una escola que es deia "25 años de paz" i allà igual: bandera, himne cada matí... I nosaltres d'això res de res. No es feia l'ensenyament del tot en català, però el parlàvem amb normalitat a classe. Això sí, ens van facilitar aprendre'l bé en unes classes, no sé si clandestines, que fèiem a Sant Ramon. Allò es va acabar per un incident amb algun alumne que no es va portar bé i ens van fer fora a tots; previ correctiu a cops de regle als dits. En aquells anys era normal que els mestres peguessin. Al Montagut, però, mai ningú no va pegar. El respecte era absolut. Si no has viscut o patit la situació contrària és difícil apreciar-ho.

En aquest context del tardofranquisme i dels mètodes a d'altres escoles, hi havia la consciència des de dins que el Montagut era una escola diferent? I fins i tot, hi havia un compromís ferm de voler ser-ne?

Per part dels professors i dels pares estic convençut que sí. Els pares coneixien quin era el panorama i justament per això van decidir fer el Montagut. Això se'ls ha d'agrair. Els professors que hi van participar estic convençut que també. Qui no n'era conscient eren els alumnes. Ho vivíem amb absoluta naturalitat; l'escola era allò. Amb això tampoc vull dir que el Montagut fos l'excel·lència absoluta i les altres escoles fossin un desastre. d'altres escoles hi havia professors que tractaven amb respecte i feien les coses bé. Però al Montagut es va fer per això. Això era la seva essència, i es notava.

Potser és agosarat i frívol extrapolar-ho en el temps. Però el sentiment que ens ataquen l'essència i la identitat de l'escola reviu quan veiem, per exemple, les imposicions sobre la immersió. Com creu que ha d'actuar l'escola davant aquest fet?

El gran fracàs d'aquest país és que no hi ha hagut un model educatiu clar, ben assentat, modern i que es pugui desplegar en el temps amb normalitat.

Cada govern ha fet la seva llei...

Clar. I hi ha hagut canvis absurds moltes vegades, sense cap justificació racional. Han trinxat el sistema educatiu quan hi havia una gran oportunitat i la necessitat de fer una cosa nova, i la capacitat per fer-la. Aquest és un fracàs polític de primeríssima magnitud i té efectes importantíssims per al futur. Actualment ja els estem patint. Des de la universitat es veu

i pot durar encara molt de temps. Aquesta qüestió s'ha de resoldre. Si un país no és capaç de consolidar un model educatiu clar, modern i eficaç és un país que està abocat al fracàs perquè no aconseguirà formar els ciutadans. I un país sense persones ben formades és un país que va a la deriva, que no està civilitzat.

Déu n'hi do.

Sé que les paraules són gruixudes, però crec que és així. Aleshores, en un marc tan inestable, incongruent i potinejat políticament és molt important que les escoles tinguin un projecte educatiu clar. És molt difícil que una escola individualment o una xarxa d'escoles puguin tenir un model que no depengui del sistema normatiu en el que s'insereixen, però probablement sigui la solució.

Sí? Hauríem d'anar cap aquí?

Una cosa és l'estructura de les titulacions, que no es pot canviar, i una altra cosa és el projecte pedagògic. Que les escoles puguin tenir-lo em sembla fonamental i, d'alguna manera, jo crec que es va per aquí: a donar autonomia a les escoles per crear el seu propi model i que els pares tinguin llibertat per decidir a quina escola porten els seus fill. És una bona opció.

Comentava que a la universitat ja veuen els efectes d'un model educatiu millorable. Quines mancances tenen els alumnes? Tenen a veure amb els valors o amb els coneixements?

Alguns valors perden pes i d'altres n'han guanyat. No és culpa de l'escola. No es pot dir que els joves d'ara siguin millors que els de fa vint anys. Sí que veig dos valors que han perdut pes, que són l'esforç i la responsabilitat. I són imprescindibles per fer qualsevol cosa

a la vida.

Pel què fa als coneixements, doncs home, una mica més de coneixements en història o filosofia no anirien gens malament. Hi ha mancances greus també en la capacitat de raonament abstracte, i també en metodologia. A vegades els alumnes no saben com estudiar.

Fa un toc d'atenció a l'escola, a la família, però el propi estudiant s'ha d'aplicar la lliçó, suposo...

I tant. L'esforç i la responsabilitat s'inculquen, però s'han d'assumir. Hi ha persones que no entenen que per obtenir alguna cosa s'ha de fer un esforç. Molts actuen per estímuls positius immediats: si puc treure'n un benefici a curt termini aleshores ho faig. Si no, no. A vegades, per aconseguir una cosa que em satisfà molt potser n'he de fer tres o quatre que no em satisfan tant. I això és l'esforç.

És que ara enviem un Whatsapp i volem que ens responguin al moment.

No és cap tonteria. L'arrel és la mateixa. A més, hi ha molt d'individualisme. Estem anant cap a un món on els individus no tenen capacitat de veure que estan en un marc més ampli i que els seus interessos s'han de conjugar amb els interessos de la comunitat. I això ho notes amb moltes actituds, des de com es condueix fins a coses més serioses: tenim molt poca empatia. La gent viu molt tancada en si mateixa, i aquí hi ha ajudat les noves tecnologies, que no fomenten la comunicació verbal.

Hi deu haver una altra cara de la moneda en la que hi veurem valors més positius... Què s'ha guanyat amb les noves fornades?

Són gent poc acomplexada per la

història. Són persones més directes, capaces d'expressar directament el què volen. No tenen prejudicis i per tant tenen una visió més igualitària de les persones, i això és important. I, curiosament, abans et parlava d'individualisme però conjuntament també veig més capacitat de ser solidari amb determinades causes. No amb qui s'asseu al teu costat sinó amb qui està a molts quilòmetres a distància. No sé per què passa això, però ho detecto.

En la seva condició de membre del Consell Assessor per a la Transició Nacional li he de preguntar pel procés que viu Catalunya. Creu que els joves s'han d'implicar en el moment del país? I l'escola?

Els joves són els que en resultaran més afectats. El què s'està fent avui tindrà efectes, els que siguin, per la gent jove d'avui i ells són els principals interessats. Veig una participació molt considerable des de posicions diverses, totes legítimes. Això és positiu perquè ens estem jugant el futur de Catalunya per a les dues pròximes generacions.

I les escoles tampoc no poden viure al marge de processos històrics o, millor dit, dels fenòmens que succeeixen a la societat. No ho han fet mai tampoc. Ara bé, implicar-se en una posició o altra? Crec que el què ha de fer l'escola és permetre que aquestes coses es puguin analitzar, debatre i donar conèixer i ajudi que les persones puguin formar la seva posició tenint en compte les edats de cada alumne. L'escola no ha d'adoctrinar en cap sentit, això sempre és dolent i quan s'ha intentat fer ha anat malament. Però sí que ha de tractar de manera racional i analítica un moment que ningú no sap com acabarà. Per això és tan interessant.

"El camp de futbol es va fer en un espai que en realitat era un abocador"

"Hem d'estar molt agraïts als pares que van crear el Montagut"

"Si un país no és capaç de consolidar un model educatiu clar, modern i eficaç és un país que està abocat al fracàs"

"Els valors de l'esforç i la responsabilitat han perdut pes entre els joves. En canvi, són més desacomplexats i no tenen prejudicis"

"L'escola no ha d'adoctrinar en cap sentit, això sempre és dolent"

Personatges

Rafael Alcalde

Professor

"Em sento més còmode dins d'una aula que dins d'un despatx"

Rafael Alcalde és el professor de Matemàtiques i Economia de l'escola Montagut. Va entrar al centre fa 22 anys per ser-ne el director, però reconeix que se sent més còmode dins una aula que en un despatx. Alcalde recorda la transició del BUP i COU cap a l'ESO amb el repte de mantenir el nivell de l'alumnat tot i la disminució d'exigència acadèmica. Però el professor té altres facetes. És llicenciat en filosofia i reivindica aquesta disciplina per sobre, fins i tot, de grans físics o literats. I això que de literat també en té un tros. És autor de quatre novel·les, totes quatre amb un premi al darrere.

Vostè va arribar al Montagut per ser-ne el director. Com va viure aquella etapa?

Sí, fa vint-i-dos anys. Jo venia de ser el cap d'estudis d'un centre de Barcelona i vaig arribar al Montagut amb una reforma educativa per aplicar: la introducció de la Secundària Obligatòria. Quan vaig entrar es feia l'última promoció del BUP i del COU.

Aterrar en plena transició educativa devia ser un maldecap...

Sobretot perquè estava clar que l'ESO era una mena de descafeïnització del BUP, una forma de millorar el resultat acadèmic general de la població. El repte era que no perdéssim el nivell propi d'una escola que sobretot es dedicava a preparar els alumnes per a la universitat.

El risc que l'ESO provoqués una baixada de nivell era justificat?

Amb el pas del temps es pot dir que és una certesa. Es van mantenir els programes, però amb dos anys més. Per això, des del principi vam intentar que la part curricular optativa no fos en detriment de les assignatures convencionals –sobretot de les instrumentals–, sinó que les reforcessin. I així vam sostenir els nivells. La decisió de reconduir optatives que podien ser les coses més peregrines del món

s'ha generalitzat i ara la preocupació continua sent la preparació acadèmica dels alumnes.

Com veu la preparació dels alumnes respecte d'altres generacions?

No ha canviat tant. Sí que ha canviat el nivell d'exigència curricular; de vint o trenta anys cap aquí ha baixat. Només cal veure els programes d'algunes assignatures de segon de Batxillerat i t'adones que a COU hi havia entre un 20 i un 30 per cent més de matèria. Fins i tot veient examens de selectivitat d'altres comunitats autònomes es comprova com mantenen continguts que aquí s'han retirat.

I perquè s'han retirat?

Això admet moltes respostes. Una d'elles suposo que és que es considera que l'alumne és fràgil i convé no estorbar ni a l'alumne ni a la societat.

Però això és pa per avui i gana per demà. Aprovevem els examens però potser en el futur no estarem prou preparats...

Sí, sí. La situació és aquesta.

Tornem a vostè. Després de l'etapa de director va continuar com a professor. En quina funció es troba més còmode?

Em sento més còmode dins d'una aula que dins d'un despatx. Indubtablement. Reconec que la tasca de gestió i organització té atractiu, però ni punt de comparació amb la feina docent.

Suposo que es deu notar perquè, pel què m'han dit, és molt apreciat entre els alumnes. No sé si n'és conscient d'això i busca aquest aprecii...

No sé si sóc apreciat. El que sí que sé és que dins d'una aula no estic a disgust. Això és una satisfacció i una tranquil·litat. Suposo que cada professor tenim el nostre estil i em sembla que jo no sóc dels més propers, això no treu que hi pugui haver una relació cordial i de confiança. La necessària entre un docent i els seus alumnes.

Ser un professor apreciat tot i ensenyar matemàtiques també deu tenir el seu mèrit.

És veritat que l'assignatura no permet algunes llicències com d'altres matèries. També dono Economia i hi ha uns programes que s'han de

complir i ens ho prenem seriosament. És clar, segons què no es pot fer.

L'alumne va digerint bé els continguts?

Això intento, altra cosa és que ho aconsegueixi.

La meva àvia deia que les matemàtiques ens les hem de prendre com un joc. Passar-s'ho bé aprenent. Quin secret té vostè?

No sé si es poden verbalitzar aquesta mena de secrets. Vull dir que no sé si hi ha una recepta. Suposo que al cap dels anys d'ensenyar en una escola i en d'altres, de veure els mètodes dels col·legues... Tot influeix a l'hora d'aprendre a ensenyar.

Les matemàtiques són essencials per anar pel món, però avui tots portem una calculadora a la butxaca. Això és un perill?

No. És veritat que s'ha perdut agilitat en càlcul mental perquè es té l'eina, però ara és una extravagància fer servir una taula de logaritmes, per això hi ha les màquines, i s'han d'aprofitar. El sacrifici que representa perdre alguna habilitat mecànica es pot compensar, de sobres, amb d'altres coses. Recordo la tortura que era representar el moviment d'un determinat catet al voltant d'una circumferència trigonomètrica a la pissarra, perquè una imatge dinàmica és molt difícil. Ara es té una aplicació que és tan visual, tan bonica i entra tan bé que facilita la feina. Són eines molt útils.

No hi ha merma, doncs?

Les habilitats que un noi o una noia no tenen i necessitin fer servir la

calculadora per trobar l'arrel quadrada de 144 no és tan greu com que vegin com resoldre un problema de percentatge senzill. És molt més important.

A banda d'estudiar Economia, i d'aquí els seus coneixements de matemàtiques, també va estudiar Filosofia. De què serveix la filosofia?

Se suposa que som humans i som cultes. Dir que la filosofia ho és tot queda ampul·lós, però és molt saber com han pensat grans persones. Molt grans. Però extraordinàriament grans. És molt difícil posar al costat de Kant a algú altre, qualsevol altre. Ni físic, ni químic, ni matemàtic, ni literat. És molt difícil trobar algú de l'altura de Kant.

Ostres, però potser un físic ha fet un gran descobriment per la humanitat i Kant, en canvi...

No tot ha de ser técnico-pràctic, no tot ha de ser útil, no tot ha de ser menjable. Som sobretot intel·lecte.

I Kant ha potenciat l'intel·lecte.

Ha obert noves perspectives. Amb Kant veiem fins a quina agudes, penetració i profunditat pot arribar una ment humana. I això dóna esperances. No tot és utilitat pràctica. De la mateixa manera que les flexions per si mateixes no tenen cap utilitat pràctica, però exerciten des de la musculació fins l'autodisciplina, doncs un pensament especulatiu –com és el filosòfic– suposo que deu crear cert bagatge i musculació intel·lectual.

El fet d'estudiar filosofia no converteix ningú en filòsof...

Afortunadament. Em sembla que és l'única carrera que això passa. Podríem dir que és un honor.

...però aquesta aproximació a la filosofia hauria de ser potser més generalitzada, més habitual?

Sí, però és difícil.

Què ho fa que sigui difícil?

La societat no ho entén així i encara que ho entengui, estableix prioritats i aquesta disciplina sempre acabarà a la cua.

És per què no tenim temps?

Perquè no tenim temps, perquè els currículums imposen un ordre i per davant la filosofia situa matemàtiques, economia, música, teatre... Dubto que agafi un gran protagonisme i és cert que hi ha altres formes d'entrenar l'intel·lecte. Ara, la filosofia és molt satisfactòria.

I entrenar l'intel·lecte no només s'ha de fer en hores lectives...

I tant que no. Per això lamento que bona part dels alumnes té poca afició a la lectura. Crec que les famílies aquí hi tenen un paper important. Abans de queixar-nos que l'alumne llegeix poc o que no llegeix per gust, ens hem de preguntar què passa amb els pares i les mares. Suposo que molt justificadament acaben dient: "no, quan arribi l'estiu. Ja llegiré durant les vacances". Aleshores, què podem demanar a la canalla.

Suposo que s'inculca l'afició a la lectura amb el fet que el nen vegi els pares llegint...

És clar que sí. El fill veu el pare gaudint llegint un llibre i pensa que si ho fa ell també s'ho passarà bé.

És pertinent que parli de lectura perquè Rafael Alcalde té una altra faceta: la d'escriptor. I a més escriptor d'èxit, perquè quatre llibres, quatre premis no ho pot dir tothom. D'on surt aquesta afició?

Va sortir de la tesi doctoral sobre la Barcelona Traction, coneguda com La Canadenca. La mare de la FECSA, perquè ens entenguem. La tesi era un plom, però molt ben apreciada pel tribunal, que la va recomanar a una editorial i l'editorial va respondre dient que "no hi havia públic objectiu". Que és una manera de dir que era infumable. Però la història

era molt sucosa i un dia vaig escriure quatre pàgines com si fos el començament d'una novel·la basada en BT, li vaig demanar l'opinió a la meua dona, i vaig decidir continuar.

Els altres títols que fet tenen res a veure amb aquest tema?

No, el segon va ser un diari novel·lat. El tercer va ser una novel·la negra (o grisa). I el quart una novel·la juvenil.

I objectius de cara a nous treballs?

Aprofito els viatges en tren de Vilafranca a Barcelona per anar escrivint alguna cosa.

A la novel·la "La llamada de un extraño" parla de la pèrdua de la intimitat davant el protagonisme de les noves tecnologies. El preocupa aquest fenomen?

Sí, un aparell com el mòbil a vegades és un perill. De tota manera l'autèntic perill que s'acosta sembla innocent, i és poder controlar un ordinador amb el pensament, amb les ones cerebrals. Però d'aquí a la interpretació del pensament hi ha un passet. I quan ens llegim el pensament el món sí que canviarà.

Sembla ciència-ficció...

Controlar una cadira de rodes amb ones cerebrals ja és factible. Aquest any hem tingut el treball de recerca d'un alumne de l'escola al voltant d'aquest tema. No és ciència-ficció. Si es controla una màquina amb el pensament vol dir que l'ona cerebral és interpretable, i només cal sofisticar el llenguatge d'interpretació i ja sabrem què pensa l'altre.

Ja té tema per a la pròxima novel·la.

Massa escabrós.

- Quan vaig entrar es feia l'última promoció del BUP i del COU, i l'ESO era una mena de descafeïnitació del BUP
- Ha canviat el nivell d'exigència curricular; de vint o trenta anys cap aquí ha baixat.
- No sóc dels professors més propers, això no treu que hi pugui haver una relació cordial i de confiança
- És molt difícil posar al costat de Kant a algú altre, qualsevol altre. Ni físic, ni químic, ni matemàtic, ni literat.
- Abans de queixar-nos que l'alumne llegeix poc o que no llegeix per gust, ens hem de preguntar què passa amb els pares i les mares.
- Del control d'un ordinador amb les ones cerebrals a la interpretació del pensament hi ha un passet

Personatges

Ariadna Canals

Exalumne

Va acabar l'escola al juny del 2013 i hi va entrar a 2n de primària. Va estudiar el batxillerat científic fent les proves de selectivitat permetent-li l'entrada als estudis de farmàcia. Actualment està acabant el 1er curs de farmàcia a la UB.

Sempre m'he decantat per les ciències, principalment per la biologia (tot i que la química també la considero molt important): la necessitat de saber com funcionem interiorment, la nostra evolució... Interessar-se tant per una assignatura t'ajuda a estudiar-la amb més ganes i a voler-te superar cada vegada més per millorar al màxim la nota i poder triar la universitat amb comoditat.

La universitat... Quin canvi! A l'escola tot és diferent: tens uns professors que et coneixen personalment, de tu a tu, i això és importantíssim, i tens la seguretat que sempre faran el millor per a tu, perquè t'agradi el que estudies o simplement perquè aprovis, tot i que molts cops et pot semblar tot el contrari. Més endavant miraràs enrere i ho comprendràs, i us asseguro que ho trobareu a faltar. Jo ho trobo a faltar, de veritat. A la universitat ets un entre un milió i si has

tret un 4,8 estàs suspès, no hi ha treballs ni exercicis que valguin per pujar-te dues dècimes, ni feina extra per millorar. T'ho jugues tot pràcticament a una carta, i això mai és fàcil.

Sabeu el que sempre diuen d'anar estudiant una mica cada dia? Doncs o ho fas o estàs perdut, i això ho he anat aprenent durant els meus darrers anys al Montagut. Tot i així, és una opció molt personal. Hi ha persones que no ho han fet, però, si vols una bona mitjana, ho recomano.

Durant aquest primer curs a la universitat he fet pràctiques de diferents assignatures, he anat al laboratori, he treballat amb elements químics o fins i tot amb plantes (és el que té estudiar botànica...). Hi ha molts dies que arribo a casa tardíssim. Tot i que l'horari en general és molt millor que el de l'escola (en el meu cas), quan tinc pràctiques sembla que el dia no s'acabi mai, però haig de reconèixer que quan les has acabat t'adones que t'han servit moltíssim.

Tot i així, el millor que té la universitat és la capacitat de crear amistats en un sol dia, què dic en un sol dia... en un moment! He conegut persones increïbles que m'han ajudat molt i que ara mateix no canviaria per res. Això sí, no em puc oblidar de les millors persones que he conegut, dels meus millors amics, aquells que he fet al Montagut i sé del

cert que són per a tota la vida. El consell que donaria és que des de primer de batxillerat t'has d'implicar al màxim en els estudis, ja que cada nota compta i no et pots permetre cap mena de treva. De fet, jo ho he intentat, i ara ho valoro i em sento satisfeta del meu esforç, perquè finalment, després de molts dubtes, he entrat sense cap problema a la carrera que volia, i no, no és biologia, al final em vaig decantar per farmàcia, no per estar darrere un taulell, sinó per poder anar a un laboratori a investigar, a descobrir coses noves, a sumar-me a la lluita constant de molts científics per trobar fàrmacs que combatin les malalties que prenen la vida a moltes persones... Vull ser una gran científica.

Ascensors per cases unifamiliars

- ✓ Econòmic.
- ✓ Segur, confortable i de baix consum.
- ✓ De fàcil instal·lació.
- ✓ Estructura modular opcional.

DICTATOR

Vilafranca • 660 397 826 • www.dictator.es

Producte
Català
Els atenem des de
Vilafranca

Personatges

Jordi Rubio

Exalumne

Va acabar l'escola el juny del 2010 i hi va entrar a P3. Va estudiar el batxillerat social amb una nota de 9,29 (primer de la promoció) i un 12,434 de nota de la selectivitat i s'acaba de graduar en periodisme.

Batxillerat: la primera oportunitat per ser ambiciós

Als estius de tercer i quart d'ESO i primer de batxillerat vaig fer tres viatges d'un mes a l'estranger, d'aquells per aprendre anglès. Eren viatges relativament curts, però molt intensos. Allà pràcticament no et coneixia ningú, i eres qui tu volies ser, era un món nou en el que començaves de zero. Amb les seves coses dolentes, però amb moltíssimes de molt bones. Era un mes en què les persones que tenies al teu voltant passaven de ser completes desconegudes a ser gent d'extrema confiança en qüestió de 3 o 4 dies. Tothom que hagi fet un viatge d'aquest estil entendre perfectament què vull dir.

Era amb aquesta mentalitat que vaig entrar a la universitat. Hi vaig arribar pensant que, després d'haver estat sempre al Montagut, allò seria una espècie de viatge a l'estranger de 4 anys a Barcelona. Gent nova, entorn nou... Estava francament excitat.

Després de treballar de forma quasi salvatge durant dos anys de Batxillerat per treure una nota que em permetés assolir sense penúries més d'un 11,6 que calculava que em demanarien per entrar a Periodisme a la Universitat Pompeu Fabra, gràcies a la nota de Batxillerat em van concedir una beca per fer la

carrera a una universitat privada en la que em finançaven el 100% dels estudis, el que vindrien a ser uns 36.000€ repartits en 4 anys. Jo entrava a la UPF sense patir, però allò va capgirar els meus plans per complet, i després d'intenses deliberacions (en les que va influir-hi molt l'Anna Maria Rodríguez) vaig escollir la privada. 4 anys després, amb els estudis acabats i amb la beca ja consumida, he vist que va ser una bona elecció. Això m'ha permès poder fer pràctiques al departament d'esports de Catalunya Ràdio o al departament d'esports de RAC1. De la mateixa, forma, m'ha obert també les portes per tenir diversos contractes laborals a RAC1. Cosa que probablement no hauria pogut fer d'anar a la UPF, així que la meua elecció va ser la correcta.

Però no és fins fa pocs anys, que m'adono que l'aportació que em va fer l'Escola Montagut està sent clau per la meua posterior carrera acadèmica i professional. Em va assentar la base dels coneixements, cosa bàsica. Si la base és bona, l'edifici no s'enfonsa. Però també m'he adonat d'una cosa, i és que l'Escola t'ofereix uns coneixements, te'ls posa al teu abast, però has de ser tu qui has de voler-los agafar. No és suficient amb estudiar, cal intentar estimar allò que s'estudia. Sonarà cursi, però només s'aprèn si s'estudia amb el cor. Sinó només es memoritza, i la retentiva dura pocs dies. I amb això no s'edifica una base ni es creix.

Evidentment la universitat no ha acabat sent aquell viatge de 4 anys que jo em figurava quan en tenia 17, però ha servit per sortir de Vilafranca i el seu petit ecosistema sovint endogàmic i massa tancat.

Es fa molt difícil donar cap consell a estudiant de Batxillerat, fa quatre dies (anys) jo era

un d'ells... però si els hagués de fer alguna recomanació els diria és que per molt desorientats que estiguin –tots ho estàvem– es fixin algun objectiu pel que lluitar. I que sigui una mica ambiciós. Encara que després no sàpiguen de què els servirà. Però si lluiten per aconseguir un 7, un 8... la nota que sigui, i ho aconsegueixen, no només s'hauran superat, sinó que a més hauran adquirit una sèrie de coneixements i aprenentatge que agrairan més d'hora que tard. A banda de la satisfacció personal, clar. És normal tenir dubtes, marejar-se entre tantes alternatives de carrera i no saber cap a on ens portarà el futur, però si almenys se surt de l'Escola amb una bona base, vingui el que vingui serà més fàcil d'afrontar. I això només depèn de si s'agafa o no tot allò que l'Escola brinda, que és molt.

I pel que fa la feina... cal posar el màxim de la nostra part per trobar-ne, però tot i així la conjuntura no ajuda el més mínim, i els periodistes no en som una excepció, al contrari, confirmem la regla. Això, sí, amb un somriure als llavis sempre arriba tot abans... cal positivitat tot i les circumstàncies!

Molta sort!

Durant el curs..... a destacar

P3, P4 i P5

L'hora del conte

Explicar contes és una activitat essencial per iniciar els infants en l'art de la paraula i la creativitat de la llengua en moments de descoberta d'emocions i sentiments.

Els personatges de les narracions informen als infants dels valors i dels rols socials, els fan descobrir l'amistat, l'enveja, el companyerisme, la separació, la mort... També són un recurs per a la motivació dels projectes i per aprendre el llenguatge verbal.

Emmarcat dins el Pla lector de Cicle Inicial, s'han començat les sessions de l'hora del conte.

Cada setmana, una mestra diferent, va a l'aula i explica un conte. Les sessions són de 30 minuts.

El fet d'explicar contes desenvolupa capacitats com:

- Saber escoltar un conte llegit o explicat de forma expressiva, atenent a una bona entonació,

ritme, pronúncia, etc... com a model que afavorirà posteriorment la lectura expressiva dels alumnes.

- Comprendre, a partir del gest i l'entonació, les diferents intencions comunicatives de qui llegeix o explica, així com implicar-se emocionalment en la història.

- Seguir el fil del relat en contes llegits o explicats.

- Gaudir escoltant contes.

Els contes desenvolupen el sentit crític, afavoreixen el coneixement d'un mateix i la inserció dels més petits en el món.

Representació del conte, els tres porquets.

Alguns contes dels que s'han explicat.

- Venda nou i ocasió
- Reparació
- Lloguer

www.carretilles.com

Av. Tarragona, 169 · Pol. Indus. Estació de Mercaderies · Vilafranca del Penedès · Tel. 93 817 17 11 · carbo@carretilles.com

Durant el curs..... a destacar

P3, P4 i P5

Everyday English a Educació Infantil

El projecte Everyday English neix el curs passat de l'interès i la voluntat de l'Equip Directiu i l'equip docent de l'escola per a donar resposta a la necessitat de donar més eines comunicatives i a establir bases sòlides en l'alumnat des d'edats primerenques en llengua estrangera.

El seu objectiu principal és, doncs, que els nens i nenes d'Educació Infantil no només vegin l'anglès com una mestra diferent, un titella o unes activitats dinàmiques i divertides, sinó que la llengua anglesa esdevingui l'eina de comunicació amb la Rosheen o el Joe, que l'anglès formi part de les activitats de llengua, de matemàtiques o de descoberta de l'entorn, però també tingui un significat en la seva rutina diària a l'aula, ja sigui putting on their smock o having breakfast.

Des del primer dia de curs els nens i nenes de P3, P4 i P5 han passat mitja hora cada dia amb un mestre nadiu amb qui, en funció de l'horari, han esmorzat, han après un poema, una dita o una cançó, han fet jocs, han vist un vídeo, han fet sumes i restes o han treballat les qualitats dels objectes i les característiques dels animals. They have learned a lot!

Everyday English is English every day. The aim of this project is

based not so much on the fact that the children have a thirty-minute session in English daily but more on the importance of making these sessions a part of their routine. The idea is to provide them with English in a very natural, relaxed and dynamic atmosphere. The children do not see English as another subject to be learnt but more as a part of their school environment.

Not only have they opened up to the new language but have also become active participants. They have gone from curious spectators to lead players. The children have all shown respect, patience and intuition regarding this learning process which has turned out to be extremely rewarding for all.

Durant el curs..... a destacar

1er i 2n de primària

La ciència a cicle inicial

L'aprenentatge científic és un procés que neix de la curiositat natural per conèixer i comprendre els fenòmens que ens rodeja. Els nens i nenes necessiten manipular i experimentar. Quan juguen, entren en un procés d'experimentació constant amb l'entorn i amb els objectes que utilitzen. Aprenen observant, preguntant i manipulant, segueixen d'una manera innata els passos del mètode científic i així arriben a les seves pròpies conclusions.

A l'escola, els experiments es treballen mitjançant el mètode científic, el qual es pot resumir en quatre fases:

- Preguntar-se quelcom a partir d'una observació o d'una idea.
- Plantejar-se una hipòtesi sobre quina en pot ser la resposta.
- Experimentar o observar per a veure què passa realment.
- Extreure conclusions a partir dels resultats de l'experimentació.

A través de l'observació i l'experimentació, els nens i nenes van trobant un mitjà eficaç per resoldre per a ells mateixos els problemes. En aquest procés, els veritables protagonistes són ells. Confucí diu:

"M'ho van explicar i ho vaig oblidar,
Ho vaig veure i ho vaig entendre,
Ho vaig fer i ho vaig aprendre."

Així doncs, les accions dels infants els permeten adquirir in-

formació de tot allò que toquen, miren, oloren... establint relacions i comprovant el que són capaçs de realitzar. Això implica tenir en compte les seves expectatives i interessos, conèixer les seves representacions mentals i treballar a partir d'elles i dels seus propis coneixements. Només es pot aprendre a partir d'allò que ja se sap. L'aprenentatge ha de ser significatiu, connectar amb els recursos cognitius anteriors i interessar a la persona i involucrar-la en la seva totalitat.

Aprenem les coses a través de l'activitat. El vertader aprenentatge consisteix en assajar i equivocar-nos. I molt aviat apareixen les preguntes. No hi ha ciència sense preguntes. Quan a Isidre Rabí, premi Nobel de física, li van preguntar què li havia ajudat a ser científic, respongué:

"Al sortir de l'escola, totes les altres mares joves de B..... preguntaven als seus fills: "Què heu après avui a l'escola? En canvi, la meua mare deia: "Izzy, t'has plantejat avui alguna pregunta?".

Aquesta necessitat de saber per què passen alguns fenòmens va permetent als infants estructurar aquella informació important que els permet adaptar-se al món exterior i satisfer les seves necessitats, sense oblidar la importància d'experimentar emocions i sentiments en tots els processos que visqui.

Els adults hem d'estar atens als interessos que manifesten els nens i utilitzar-los com a mitjà d'aprenentatge, no només a partir de les seves accions espontànies, si no també proposant algunes activitats més complexes que necessitin un esforç d'acord amb les seves capacitats.

Cal incentivar l'interès per explorar i descobrir l'entorn més

immediat, la vida, la tecnologia quotidiana, el seu cos, els sentits.... La interacció de les nenes i els nens amb els elements de la realitat que els rodeja és un procés essencial per a la formació de la personalitat i la seva socialització, a la vegada, és la base per a un correcte desenvolupament del pensament i de l'actitud responsable amb el medi.

Algunes de les activitats programades a l'escola són les jornades de la ciència, l'hort escolar i diverses sortides com Cosmo-caixa, colònies, on es realitzen diferents tallers experimentals...

Durant el curs..... a destacar

De 3er a 6è primària

El mètode d'ortografia de Daniel Gabarró

Enguany s'ha començat a implementar aquest mètode a l'escola per tal de reduir les faltes d'ortografia del nostre alumnat. Aquest és un projecte a llarg termini: s'inicia a 3r curs de primària i s'amplia fins a 6è. Així mateix, l'alumnat que ho desitgi, podrà continuar reforçant l'aprenentatge de manera interactiva, des del portal d'Internet d'EduDigital (www.edudigital.es), durant la implementació a l'escola i prolongar-ho, fins i tot, després d'haver estat finalitzat.

L'alumnat de 3r, per encetar amb èxit el mètode ortogràfic, va haver de seguir unes simples fases d'iniciació fins a arribar a l'etapa central: els sobres de paraules. D'entrada, es va fer una avaluació prèvia amb la realització d'un dictat de paraules i d'una redacció lliure. Després, en parelles, es va treballar la memòria visual amb figures geomètriques i mots amb lletres de colors, amb les quals l'alumnat havia de lletrejar tot recordant el color de cadascuna d'elles. Tot seguit, els nens i nenes van

arribar a la fase dels sobres, on cada alumne/a en té quatre numerats de l'1 al 4. Al quadernet hi ha quatre llistats de paraules més comunes, dels quals es van retallant les paraules tot seguint l'ordre, i a mesura que l'alumnat les va aprenent, els mots van avançant pels diferents sobres. És a dir, el sobre 1 equival a les paraules no apreses i un cop aquestes paraules es van lletrejant correctament van avançant fins a arribar al sobre 4, el qual ens indica que l'aprenentatge s'està assolint.

Per consolidar l'aprenentatge s'aniran fent diferents proves com dictats i redaccions tenint en compte les paraules apreses. Cal remarcar que aquest mètode s'adapta al nivell ortogrà-

fic de qualsevol infant: el ritme d'aprenentatge el marcarà el mateix estudiant. Més endavant, un cop treballats els quatre llistats proposats, l'alumnat anirà creant els seus propis llistats de paraules (personalitzats), i continuarà així reduint les faltes d'ortografia segons la seva necessitat.

**Assegurances
Bilbao**

Jordi Canals Bosch

Assegurances: - Llar - Vida
- Cotxes - Plans d'estalvi...
- Pymes

10% DESCOMPTE - PASSA'T PER L'OFICINA

Tel. 93 890 49 22
jcanals@segurosbilbao.com

GIRÓ DEL GORNER
VINS I CAVES

Durant el curs..... a destacar

5è primària

L'aprenentatge cooperatiu

El principal repte de l'educació és com avançar cap a un ensenyament de més qualitat i que respongui a la diversitat de necessitats i estils que tenim dins l'aula.

El fet de tenir alumnes de la mateixa edat no significa pas que tinguem grups homogenis. La diversitat entre alumnes existeix i això ens fa diferents com a persones. El que cal trobar, doncs, són metodologies que acceptin la diferència dins l'aula i que s'aprofitin per donar més oportunitats d'aprenentatge. L'aprenentatge cooperatiu és una d'aquestes metodologies.

Cooperar amb altres no tan sols és una competència clau per a la societat del coneixement i un mecanisme per al desenvolupament d'habilitats i actituds, sinó que a més és un motor per a l'aprenentatge significatiu. Les interaccions amb altres permeten crear situacions òptimes per a l'aparició del conflicte, i per a l'actuació d'un mediador. Aprendre no és un assoliment individual, sinó més aviat el producte social amb altres membres més experts que ofereixen ajudes que permeten a l'aprenent convertir-se en un participant cada cop més competent i autònom. Saber cooperar implica aprendre dels altres i amb els altres, competència que permetrà desenvolupar-nos durant tota la vida.

Per què l'aprenentatge cooperatiu a l'escola?

L'aprenentatge cooperatiu és una estratègia que fem servir a l'escola per treballar les

diferències de coneixements entre els alumnes, ja que la diversitat dins de l'equip és un requisit per a l'establiment de relacions d'ajuda mútua; i a la vegada crea pràctiques de treball autònom en les quals els alumnes actuen com a mediadors —mestres— en la construcció del coneixement dels seus companys. A més, sabem que actuar de mediador ofereix oportunitats, a un mateix, d'aprendre allò que alguns autors anomenen: **aprendre ensenyant**.

Els nostres alumnes també poden aprendre ensenyant als seus companys, si els en donem l'oportunitat, alhora que fomentem:

- Interdependència positiva
- Interaccions cara a cara
- Responsabilitat individual
- Autoreflexió de grup
- Habilitats socials

Com ho fem?

Primer de tot, tenim en compte les interaccions dins del grup —per part del professor— que comporta convertir el grup en un equip. En els equips, els membres cooperen per assolir la fita. Això significa que cadascú té una funció imprescindible per al seu assoliment, de manera que ningú no pot eludir la seva responsabilitat.

Hi ha moltes tècniques i mètodes d'aprenentatge cooperatiu. No es tracta de buscar el millor, sinó de conèixer-ne alguns per poder-los utilitzar estratègicament (en funció dels objectius i de les condicions de les nostres aules) i de forma ajustada, recreada o, per què no, reinventada.

Algunes de les tècniques més importants són:

- La tutoria entre iguals.
- L'ensenyament recíproc.
- El puzzle
- "El full giratori"
- Grup d'investigació

Treballar cooperant ens permet posar a l'abast de tots els alum-

nes més ajudes pedagògiques, es tracta d'arribar més a tots els alumnes, interposant, entre la nostra ajuda i ells, l'ajuda dels mateixos companys. O, si es vol, de fer més afectiva la nostra ajuda i el seu aprenentatge.

Durant el curs..... a destacar

1er d'ESO

Portem música a la Residència Inglada Via

El 18 de desembre de 2013, els alumnes de 1r d'ESO vam anar a compartir l'ambient de les festes nadalenques amb els avis de la residència Inglada Via de Vilafranca. Havíem preparat unes nades cantades o interpretades amb flauta i vam oferir-les als residents i els seus familiars, per tal de col·laborar en la preparació d'aquesta tradició tan arrelada. Entre el repertori, a part d'algunes peces d'autor, clàssiques o actuals, no vam oblidar melodies tan nostres com El noi de la mare o el Fum, fum, fum.

L'estona que vam compartir amb ells va ser molt agradable. El resultat musical va ser prou digne i els aplaudiments i comentaris (alguns ben sorprenents) d'un públic tan especial ens van portar de l'emoció a la rialla. En resum, va ser una vivència agradable per l'auditori i enriquidora pels nois i noies de l'escola, que la van valorar molt positivament, cosa que ens engresca a repetir-la en una altra ocasió.

NETEGES I SERVEIS

Tel. 902 070 974

www.necoserveis.com

08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

aula quatre

escola de música

**Matrícula GRATUÏTA
de 1 a 5 anys !!**

C/Germanor, 12 Vilafranca

Informació: 17:00-20:00h

93 817 22 38

Nadons, Sensibilització,
Lleng. Musical infants i adults.
Màx. 8 alumnes per classe.

Piano, guitarra clàssica i
moderna, flauta de bec, flauta
traversera, clarinet, gralla,
flabioli, violí, violoncel, saxo,
cant, timbal, musicoteràpia

**També classes
a l'estiu !**

Durant el curs..... a destacar

2n d'ESO

TASTA LA ROBÒTICA EL DIA DE SANT JORDI

El dia de Sant Jordi, l'alumnat de segon d'ESO, dividit en grups de 3 o 4 persones va tenir l'opunitat de fer un tast del taller de Robòtica que l'escola té pensat d'introduir el curs vinent a tota l'ESO, bé com un apartat de l'assignatura de Tecnologia (1r i 2n d'ESO), bé com una activitat extraescolar; ens referim al taller de Robòtica destinat al desenvolupament d'habilitats i competències per a persones del segle XXI: creativitat, innovació, emprenedoria, comunicació i treball en equip.

L'activitat, que el dia de sant Jordi es va desenvolupar en dues hores, al matí, pretén despertar l'interès per la ciència i la tecnologia en els alumnes, a través d'una solució educativa en la qual construeixen programes i posen en marxa robots en un entorn altament motivador i divertit, treballant en equip.

dd decus
dental

DRA. LAURA VEIGA MELHEM
Col. 3905
Professora de la Universitat Internacional de Catalunya

TOTES LES ESPECIALITATS.
ORTODÒNCIA SISTEMA DAMON I INVISALIGN.
*10% DTE ALUMNES I FAMILIARS.

Rafael Alcalde

Josep M. Avante

Mireia Font

Josep M. Lloró

Jordi Marina

Meritxell Mateu

Roger

Escola M

Genis
Alberti

Maria
Ametller

Marc
Bardaji

Gemma
Blanch

Raquel
Julián

Albert
Melús

Júlia
Méndez

Jordi Miquel
Montané

Marc
Roca

Maria
Rovira

Arnau
Sabaté

Gemma
So

Promoció 2n Batxillerat

Mauricio

Júlia Pérez

Rosheen Quinlan

Carme Roca

Anna M. Rodríguez

Anna Sabaté

Magda Valls

Montagut

Santi
Canals

Joan
Farré

Guillem
Gallart

Miriam
Hernández

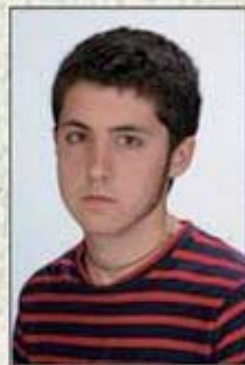
Isi
Morales

Irene
Nicolau

Oriol
Plans

Marc
Pujadas

Anna
M. Rodríguez

Alex
Torrents

Sergi
Torrents

Josep Damià
Ventura

at • CURS 2013/2014

Durant el curs..... a destacar

3er d'ESO

TALLER D' ESCRITURA CINEMATOGRAFICA

Sant Jordi ha estat aquest any una oportunitat esplèndida per als alumnes

de tercer d 'ESO per explorar, durant unes hores, un camp apassionant , el

de l'escriptura cinematogràfica. El matí es va iniciar amb un taller en el qual

van aprendre com crear un storyboard, que és un document tècnic format

per un conjunt de vinyetes o il.lustracions – acompanyades generalment del text dels diàlegs. – mostrades en seqüència amb l' objectiu de servir de

guia per entendre una història, previsualitzar una animació o seguir l' estructura d' una pel.lícula. El procés de creació d' un

storyboard , en la forma que es coneix avui, va ser desenvolupat a l' estudi de Walt Disney a principis dels anys 1930, després de

diversos anys de processos similars que van ser emprats a Disney i altres estudis d' animació.

Per als alumnes de tercer d' ESO,, l' ocasió de descobrir tècniques per entendre

i millorar el món de les imatges que tant els atrau, va resultar ser una nova finestra en aquest

món de la nostra era digital. Tot

plegat, una experiència curiosa per als estudiants que els va convidar a apropar-se des d'una perspectiva diferent i actual al camp de l'audiovisual i també al de l'escriptura .

3er i 4t d'ESO

"Forwards ever, backwards never"

Els alumnes de 3r i 4t d'ESO vam tenir l'oportunitat d'assistir a la conferència d'Ousman Omar.

Una persona dotada de coratge, valor i perseverança, que ens va fer obrir els ulls envers un món que no coneixíem. El jove ghanès va dur a terme una llarga travessia amb la finalitat de comprovar si eren certes les expectatives que es creien sobre el món l'home blanc.

Va iniciar l'acte amb una breu presentació sobre el seu poble natal i la seva família, així com les tradicions del país. A continuació, ens va descriure detalladament el trajecte recorregut des de Ghana fins a Barcelona. Durant el viatge va passar per diversos països entre els quals Mali, Algèria, Líbia travessant dues vegades el desert del Sàhara a l'edat dels 14 anys. Malgrat

les dificultats trobades durant el camí, el fet d'haver caigut en mans d'una màfia i les condicions climàtiques extremes; no el van abandonar mai l'afany de superació i l'esperit per lluitar. Tot i així, aquesta odissea no s'acabava aquí ja que fins a les Canàries encara el separava part de l'oceà Atlàntic. Per això, juntament amb el grup van decidir construir unes peteres, no obstant haver naufragat en alguns intents i haver perdut el seu íntim amic, finalment la única embarcació que va arribar al seu destí va ser la seva. En arribar a Espanya, es va trobar amb una sèrie d'entrebancs, tant pel que fa la documentació com la impotència d'estar en territori desconegut sense cap tipus de suport. Sortosament va ser acollit per la seva actual família, que li ha proporcionat una millor vida.

La seva impactant frase al llarg del discurs "forwards ever, backwards never" ens va fer reflexionar i arribar a la conclusió de que la positivitat no s'ha d'abandonar mai, encara que trobem dificultats pel camí.

residencial
puigdàlber

**Venda de terrenys
urbanitzables i construcció
de cases a mida.**

c/ Diputació, 38
08797 PUIGDÀLBER
Tel. 607 23 75 17
Tel. i Fax 93 898 83 05
joanmarques@wanadoo.es

Durant el curs..... a destacar

4t i Batxillerat

Proves cangurs, olimpiades, però també conferències.

Ser competent vol dir estar acostumat a posar-se a prova. Volem que els nostres alumnes agafin el costum de posar-se a prova. No per a ser els primers si ho són, perfecte—, ni per a ser millors —si ho aconsegueixen, seran els primers a felicitar-se'n—. S'han de posar a provar per "perfilar-se", per a conèixer les seves capacitats i afrontar els seus límits. Així podran superar-se, si és el que volen fer.

Les proves cangur

L'escola ha recuperat aquest curs el costum de presentar els alumnes que volguessin fer-ho a unes proves matemàtiques que es fan per a nois i noies de 3r d'ESO a 2n de batxillerat. Són les proves cangur, que se celebren el mateix dia a molts països del món. Aquestes proves no mesuren ben bé competències matemàtiques —això ja ho fan tant les proves diagnòstiques i al selectivitat—, sinó capacitats de raonament lògic, de pensament lateral, en definitiva algunes característiques que no són gaire presents en els currículums a l'ús i que en canvi són ben útils per la vida. Que els alumnes es posin a prova en aquestes capacitats els dona la possibilitat d'anar descobrint en ells un interès per unes matemàtiques "diferents" o per una manera de raonar que poden aplicar i a la qual no estan acostumats. Els resultats obtinguts a nivell de centre han estat prou bons, però com han pogut llegir la fi-

losòfia d'aquestes proves és una mica diferent de la d'una avaluació externa —tot i que aquests resultats ens donen dades interessants per anar reflexionant sobre com podem millorar encara l'ensenyament de les matemàtiques—. Aquest anys només hi han participat una vintena llarga de voluntaris. Potser d'aquí dos o tres anys seran tots els alumnes d'aquests cursos els que voldran provar l'experiència.

Les Olimpíades científiques

Plantegem la següent situació. Un alumne, una alumna de batxillerat està indecís o indecisa sobre què estudiar. Li agraden, posem per cas, les matemàtiques i la química. Com decidir-s'hi? Si explorés una mica més a fons aquests camps tal vegada trobaria un argument reconfortant per seguir el camí que el faci més feliç. O tot simplement es tracta d'una persona que gaudeix fent problemes de diferent mena de matemàtiques o de química. Li agrada, tot simplement, "muscular" aquestes capacitats, de nou "perfilar-les". També aquest curs hem ofert la possibilitat a dotze alumnes de batxillerat de provar sort —mai més ben dit perquè hem tingut poc temps per a preparar-les— en les olimpíades de matemàtiques, física, química i Economia. Han estat un veritable repte per a ells. La dificultat era gran, però han descobert un grup de gent com ells, interessats en la ciència i en el "posar-se a prova". I han fet un petit tast d'universitat que els ha apropat a un món que tots ells coneixeran d'aquí poques setmanes.

Les conferències

On està escrit que a un jove no li pot interessar què són els fonamentalismes religiosos o polítics; la relació entre ciència, art i religió com a forma de conèixer el món; les noves fronteres de la ciència i la tecnologia de la llum;

el tresor d'energia i recursos que amaguen els oceans; la recerca apassionat de què ens ha fet humans en el procés evolutiu; com l'amor o la felicitat, o la tristesa, es poden expressar en poemes i en cançons?

Ens equivoquem quan exposem als nostres alumnes de 4t d'ESO fins a 2n de batxillerat a la trobada amb uns conferencians que tal vegada els obliguen a "posar-se de puntetes" per poder entendre'ls perquè els parlen de coses que desconeixen del tot i que, precisament per això, els obren una finestra al món?

Per a ser competent també és necessari obrir-se a la curiositat, estar disposat a que les coses t'interessin encara que no siguin les habituals que et criden l'atenció. Perquè l'educació sigui eficaç cal que en l'alumne hi hagi una espurna que el "buf" de la formació escolar o no escolar converteixi en flama. Perquè aquesta espurna aparegui cal exposar els nois i noies al foc del coneixement i ajudar-los a dibuixar un projecte personal de cara a fer front a la trobada amb aquest coneixement. En general no hi ha gaires nois i noies que refusin d'entrada l'adquisició del coneixement. El que acostuma a passar és que estan submergits en un mar d'informació tot sovint banal que els costa triar el que realment importa.

Les propostes d'olimpiades, proves cangur i conferències van, precisament, en la direcció d'ajudar-los a construir el seu propi criteri per convertir la informació en curiositat i coneixement.

Durant el curs..... a destacar

1er Batxillerat

Viatge fi de curs a Roma

Abans de començar ja sabíem que aquest viatge no l'oblidaríem mai. Feia setmanes que arrossegàvem aquella típica il·lusió previatge en què el protagonisme indiscutible de totes les converses se l'emportava la paraula Roma.

Des del minut en què vam entrar a l'autocar totalment adormits, vam anar col·leccionant moments que guardarem en la memòria. Segurament és innecessari afegir que hi ha 32 versions diferents del viatge, 32 experiències úniques mirades des d'un prisma diferent, però tot i així m'agrada esmentar-ho, i és que totes elles reunides donen com a resultat els records d'aquest viatge.

Bé, comencem per l'escenari. Roma és una ciutat amb encant, té racons magnífics que esperen ser descoberts, i els nostres

peus van ser els encarregats de portar-nos a molts d'ells: places encantadores com ara la de Navona, la d'Espanya, la del Poppolo i obres mestres a l'aire lliure com ara el Coliseum, el Panteó o el Fòrum Romà. A tots aquests llocs ens va acompanyar el Cristian, el guia, un noi que des d'un primer moment va avenir-se amb tots i ens va explicar amb molta passió cada metre quadrat de la ciutat. Un dels llocs més emocionants on ens va portar va ser la Fontana di Trevi, en què la llegenda diu que els visitants que hi llencen una moneda s'asseguren retornar-hi al cap d'uns anys. Així que, si la tradició no falla, la majoria de nosaltres tornarem a perdre'ns pels carrers, les places i els edificis de la capital italiana.

No només ens vam limitar a contemplar l'antiga metròpoli romana: Pompeia i Nàpols també van patir els nostres crits, rialles, flaixos, comentaris i un llarg etcètera d'accions típiques d'un viatge de final de curs.

Però aquestes ciutats són precisament tan admirades perquè, a part del patrimoni material tan extens que posseeixen, també tenen tresors com ara el menjar

o la gent. La base de la dieta dels cinc dies va ser la pizza, la pasta i els gelats. Anéssim on anéssim, ja fos a un bar baratet per a guirris que volen estalviar o a restaurants una mica més bons (en això els entesos són els nens), als plats difícilment quedava rastre del que havíem demanat. Ah! i que no em deixi les compres: des del primer fins a l'últim temps lliure que ens van deixar vam anar carregant la maleta de quilos de regals o autoregals (aquests són els que no fallen mai).

I encara falta parlar de l'hotel, lloc on vam descansar després dels matins, tardes i vespres aprofitats completament; i on també vam viure molts

ESTEIVNTERIORISME

Av. de Tarragona, 82 baixos
08720 Vilafranca del Penedès
BARCELONA

T/F 93 890 18 97
esteve@esteveinteriorisme.com
www.esteveinteriorisme.com

MAS CODINA
VINS I CAVES

moments inoblidables, alguns dels quals ens podem estalviar d'explicar, ja que la gràcia dels records dels viatges potser és guardar-los només per a un mateix i els còmplices que han contribuït a transformar en èpics aquests cinc dies.

Resumint, Roma ha estat una oportunitat per compartir amb el grup instants valuosos com ara l'aniversari del Xin i unir-nos més. I, com diuen des de P3, som un grup molt maco que, juntament amb els companys que s'hi han anat afegint al llarg del recorregut escolar, hem creat uns lligams que esperem que durin per sempre, iestic segura que d'aquí a uns anys, quan algú ens parli de Roma, pensarem en tot això i se'ns dibuixarà un somriure a la cara.

ROMA 2014

Gràcies. Nadin Bosch, Carla Montfort, Raimon Sadurní, Martí Sadurní, Ricard Sadurní (sadurs), Ferran Mata, Cris Romagosa, Clara Bosch, Mar Gusi, Mariona Carbó, Marta Pons, Maria Marcet, Jaume Llucià, Àlex Sánchez, Pere Martínez, Pau Crous, Marc Vila, Roger Codina, Aleix Baños, Aleix Borrella, Maria Giró, Anna González, Laia Rius, Isabel Angono, Cristina Bochetto, Olaia Soler, Ari Olivella, Xin Gao, Pau Bertran, Guillem Ferré, Max Haffey, Max Canals, Jordi Marina, Magda Valls i Cristian.

Escrit per Clara Bosch

Durant el curs..... a destacar

Cinquena edició JOVErt

Alumnes de 1r de batxillerat, d'ESO i alguns alumnes de primària, en total uns 90 alumnes, el passat 17 de maig varen participar a la 5è edició del JOVErt, un concurs de castells on hi participes joves dels centres educatius de secundària de Vilafranca i la comarca, que organitza els Castellers de Vilafranca.

En aquesta edició i varen participar 10 centres, amb un total de 800 alumnes.

Va ser una diada molt competitiva però amb molt bon ambient entre tots els participants.

Els alumnes de l'escola engrescats per la Magda i entrenats per el Josep M Mateu van aconseguir un magnífic 4t lloc, i el premi especial Oriol Rossell al millor castell sense participació de castellers ni falcons.

Felicitats a tots els participants

assessorament

Fiscal
comptable
laboral
jurídic
econòmic

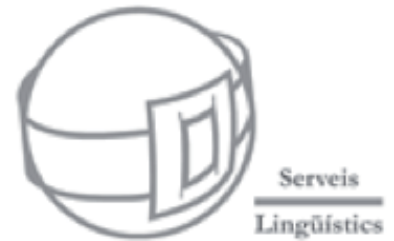

CONTEM, SA:
Assessorament integral

Ja no cal que vagis a diferents despatxos perquè et solucionin els problemes fiscals, comptables, laborals, jurídics, econòmics i de previsió. Ara, a CONTEM, SA, te'ls solucionarem tots, ja que integrem els diferents serveis com si fossin les peces d'un trencaclosques.

Projectes

Noves extraescolars

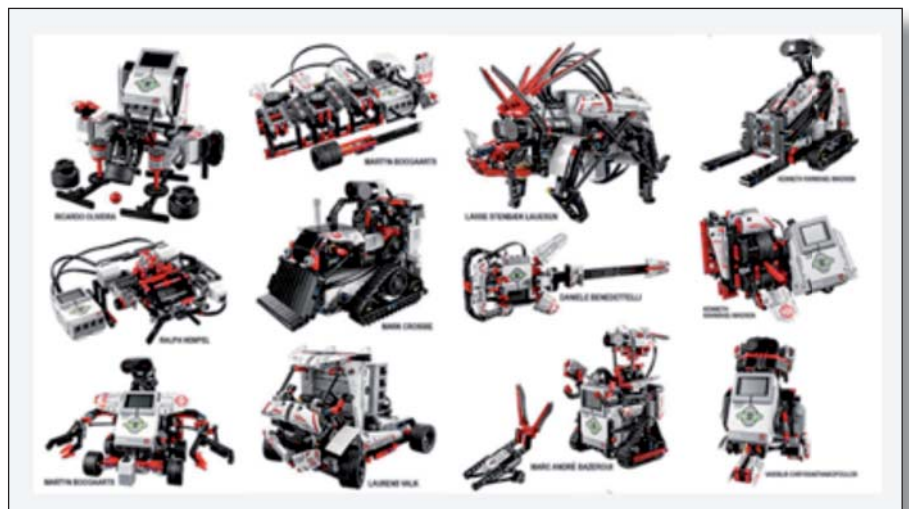
Robòtica

L'entorn social i laboral en què s'integraran els joves del segle XXI requereix persones actives, flexibles, creatives i orientades al treball en equip, capaces d'aportar solucions innovadores als reptes de futur.

L'extraescolar de **ROBOTIX Penedès** potencia aquestes noves habilitats i competències mitjançant un model pedagògic consolidat i contrastat, ideat per **LEGO Education**, que ja es fa servir en països líders en educació com ara els EUA, Finlàndia, Suècia, Corea o el Japó i que fomenta en els participants el talent, la comunicació, l'esperit emprenedor i la curiositat per descobrir i aprendre.

Per a més informació, podeu accedir a la nostra web:

www.robotixpenedes.com

Xinès

Com a complement de les extraescolars per al curs 2014-2015 des de l'AMPA de l'Escola oferirem la possibilitat de fer Xinès a l'Escola. Qui ens oferirà aquest servei seran els mateixos Serveis Lingüístics que ens ofereixen l'anglès amb la metodologia Kid&Us. De la mateixa manera que amb l'anglès, es treballarà amb grups reduïts d'alumnes. Esperem que sigui un èxit!

Vinils per empreses: imatges corporatives, vehicles, retols, lones, stands, expositors, vinils i cartelleria, glaciats vidres, senyalització
 Vinils personalitzats per decoració d'espais: adhesius parets, paper pintat, fotomurals, quadres a mida, impressions gran format pissarres i vinils infantils, decoració electrodomèstics. Disseny a mida.

Freixedes

disseny · retolació

T. 93 817 29 33 - 657 99 22 24
 doctor Fleming, 33 Vilafraanca del Penedès
 freixedes@hotmail.es www.freixedes.com

TALLER D'ESTIU ROBÒTICA AL CASAL

De l'1 al 14 i del 15 al 28 de juliol de 2014
 A les instal·lacions del Casal Societat "La Principal"
 Horari: de 17 a 19h.
 Preu per quinzena: 120€ (socs del Casal) i 140€ (no socis).
 Preu 2 quinzenes: 10% de descompte!
 Inscripcions: www.robotixpenedes.com
 o al Tel. 649 857 605 (Raimon)

Protagonistes

PREMIS 2013/2014

PREMIS GUANYDORS SANT JORDI 2014				
INFANTIL				
P3 – A		JAUME VENDRELL		
P3 – B		ALBIRA MIRZA		
P4 – A		MAX CASAS		
P4 – B		ÈRIC ANDREU		
P5 – A		JANA GÜIXENS		
P5 – B		GUILLEM GÓMEZ		
PRIMÀRIA				
1rA	1r.	El cinc i el zero	Ratolí	Guillem Martí
	2n.	Els instruments dormilegues	Violí	Roger Freixedas
	3r	La Masia i els animals	Catalunya	Martina Padilla
1rB	1r.	L'aniversari de la princesa	Ariel	Yousra Nouamani
	2n.	El camaleó de colors	Martí	Max Abelaira
	3r	El cavall boig	Scubi Doo	Ariadna Laborda
2nA	1r.	La màgia de la Rellin	Campaneta de Plata	Foix Peris
	2n.	El poblat i la bruixa	El Mac	Èric Beumala
	3r	L'Extraterrestre i el robot	El llibre	Marta Huguet
2nB	1r.	La ballarina i l'ocellet	Mònica	Laia Andreu
	2n.	La Dolçeta i el Roc	Flori	Laia Sibil
	3r	Els germans i el castell dels núvols	Flaix guetta elèctric toons	Martí Muñiz
3rA	1r.	Les amigues per sempre	Conill	Martina Rubires
	2n.	El castell d'aigua	Araian	Naiara Aparicio
	3r	Les roses de Sant Jordi	Àsia	Àfrica Sabarich
3rB	1r.	Els dos taurons	Pingüí	Àlex Mata
	2n.	L'home sense cames	Caramel	Rocío Pérez
	3r	El drac domesticat	Ra	Max Güixens
4t	1r.	Un laberint infinit	Estelada	Carlota Esclassans
	2n.	El jardí de les roses	Poma	Laura Mestre
	3r	La Rosa i en Jordi	Clàudia	Carla Gallardo
5è	1r.	Si fas les coses bé aconseguiràs molt bons resultats	Papallona	Maria Bundó
	2n.	Sant Jordi	Rosa	Anna Santamaria
	3r	La casa dels avis	Gat	Pau Bosch
6è	1r.	El pou de les 1000 monedes	Lluna	Carlota López
	2n.	Estimar és imprescindible	Smile	Abril Borrella
	3r	Sant Jordi a Nova York	Harry Potter	Ricard Mata

PREMIS GUANYDORS SANT JORDI 2014

E.S.O.

CATEGORIA A CATALÀ-CASTELLÀ	TÍTOL	ALUMNE/A GUANYADOR/A
1r PREMI	MARIA	MIREIA SIBIL Denim
2n PREMI	TOT HA CANVIAT	ELISABET CANALS CALDÚ Vans
PREMI LENGUA ANGLESA	A MAGIC NORWAY	VIOLANT MORENO Blueberry
CATEGORIA B CATALÀ-CASTELLÀ	TÍTOL	ALUMNE/A GUANYADOR/A
1r PREMI	LA CAIXA VERMELLA	MONTSERRAT PLANS Eagles
2n PREMI	DIARI A LES TRINXERES	JOAN HILL Princep de la Ilum
PREMI LENGUA ANGLESA	ONE ROUND OVER THE WORLD	ELISABET CAMPANYÀ Whirlpool
CATEGORIA C CATALÀ-CASTELLÀ	TÍTOL	ALUMNE/A GUANYADOR/A
1r GUANYADOR	ABRIL	MARC PUJADAS Bartomeu Roselló Pòrcel
2n GUANYADOR	HOMO HOMINI	PAU CROUS
PREMI LENGUA ANGLESA	MEMORY	Cristina Bochetto

XXV PREMIS LITERARIS "Joan Mañé Guillaumes"

Àgata Galup	INFANTIL
Max Casas	INFANTIL
Jana Rubires	INFANTIL
Laura Rovira	1r primària
Alba Franco	2n Primària
Aleix Valenzuela	4t Primària
Anna Santamaria	5è Primària
Carlota López	6è Primària

Activitats Extraescolars

ESCOLA DE FUTBOL MONTAGUT

L'escola de futbol Montagut, coordinada per el Roger Redondo, un any més ha seguit en la tasca d'ensenyar futbol i educar els nostres fills.

L'escola de futbol la formen alumnes des de P-3 a 6è de primària i té 7 equips els quals participen en diferents competicions durant el curs escolar. 2 equips pàrvuls-5, 2 equips de la categoria prebenjamí, i equip benjamí, 1 equip aleví i un equip aleví de futbol -7 federat.

ALEVÍ FEDERAT

Equip aleví Futbol-7 Federat entrenats per Èric Senabre i Adrià Creixell, han jugat a la competició

que organitza la Federació Catalana de Futbol, amb equips del Penedès i Garraf. A falta de 4 jornades es troba en el 3r lloc de la classificació, a 2 punts del segon i 3 punts del primer. Cal destacar també el jugador Èric Esclasans com a 2n màxim goleador de la lliga amb 58 gols. Així doncs felicitem tot l'equip per la bona temporada que han tingut.

FUTBOL BASE

Els altres equips han jugat en les competicions dels Jocs Esportius Escolars organitzat pel Consell Comarcal de l'Alt Penedès.

ALEVÍ "B"

Equip aleví - B Futbol-7 entrenats per Andrés Gil i David Cugat, tots jugadors de 1r any i 4 benjamins han fet una gran temporada quedant 1r classificats de la lliga i guanyant el triangular a l'entrega de medalles, moltes felicitats a tot l'equip.

Per finalitzar la temporada estant fent un Torneig Intercomarcal amb equips de Tarragona.

BENJAMÍ

L'equip benjamí, entrenat per Manel Lora i Joan Trens, van fer una primera molt bona, quedant 2n de grup, a la segona fase, on el grup estava format pels vuit millors, els hi ha costat més guanyar partits, però s'ha de tenir en compte que tots són de 1r any.

PREBENJAMÍ

Prebenjamí-A

Prebenjamí-B

MAGATZEM FRIGORÍFIC
FÀBRICA D'EMBOTTITS
PRECUINATS

xarcuters des de 1947

c/ Camí de Moja, 2
08720 VILAFRANCA
DEL PENEDÈS
Tel. 93 817 26 59
Fax 93 890 16 66

Equips prebenjamí A i B, aquests dos equips han jugat en les trobades de futbol base, que cada quinze dies, els diumenges, organitza un dels clubs participants. En total han participat 26 equips dividits en dos grups. En aquestes categories és on més s'aprecia l'evolució del joc en el terreny de joc. Han estat entrenats per Carles Roses, Jaume Llucià, Bernat Ferrer i David Cugat.

PÀRVULS- Iniciació futbol

Pàrvuls-5

En aquesta edat, el més important és aprendre, jugar amb la pilota, i passar-s'ho bé, però un cop al mes també han fet jornades de futbol amb partidets de futbol-5, entrenats per Oriol Plans i Max Canals.

Pàrvuls- 4

Els alumnes de pàrvuls 3 i 4, s'inicien en l'esport, tot treballant la millora de la seva motricitat. Són el futur de l'escola de futbol. Els més petits estan entrenats per Adrià Creixell i Marc Parellada P-4 i Manel Lora i Ester Papasseit P-3

Pàrvuls-3

Cal destacar també la feina feta per el Carles Roses com entrenador de porters, entrenament que té lloc els divendres per els porters de totes les categories.

Al mes de juny ha tingut lloc la tradicional cloenda de l'escola de futbol, amb els partits de pares i mares contra fills i un sopar tots plegats.

ESCOLA DE BÀSQUET

L'escola de bàsquet està conduïda des del curs passat per l'entitat Vilabàsquet, que porten el bàsquet

de la majoria d'escoles de Vilafranca. Així doncs aquest any ja hem aconseguit formar 2 equips, un en la categoria benjamí i un altre en la categoria prebenjamí.

La categoria **benjamí**, entrenat pel Roc Salvany, han jugat a la lliga dels Jocs Escolars. És el seu primer any i tot i que al principi els hi va costat, poc a poc s'ha anat veient la millora del seu joc en cada partit guanyant ja algun partit.

La categoria **prebenjamí**, entrenats pel Martí Sellarès, ha anat fent trobades amb altres escoles de Vilafranca, on van poder compartir el joc amb altres nens i nenes de Vilafranca. Aquí a l'escola també es va fer una trobada amb altres centres que va anar molt bé.

ESCOLA DE VOLEIBOL

Poc a poc el volei a l'escola va creixent, aquest any s'han pogut fer 4 equips: 1 cadet, 1 infantil i 2 alevins.

L'equip cadet de Volei, entrenat per l'Ian Dorado, varen començar molt bé la lliga, però cap ha la meitat els hi ha faltat regularitat, tot i així han quedat classificades en 5è lloc de la lliga i val a dir que s'han viscut partits molt emocionants.

Felicitats a l'equip infantil de volei de l'escola, ja que han quedat 1r de la lliga. L'equip ha estat entrenat pel Guillem Ferret, i tot i que hi havia bastantes jugadores noves, han fet una magnífica temporada.

Aquest curs s'han iniciat 2 equips de minivolei aleví. Entrenades per l'Anna González i la Carla Montfort, han fet una gran temporada, destacant el 3r lloc de la lliga del grup aleví B, tot hi que s'ha vist en tots dos grups la millora i evolució del seu joc.

DANSA FESTIVAL DE NADAL

Un any més els grups de dansa de l'escola, des de P-3 fins a 4t d'ESO, van fer un Festival de Nadal a l'Auditori de Vilafranca.

Amb el nom "**He tingut un somni**" i com a fil conductor la cançó **Imagine** de John Lenon, dues nenes somien la carta de reis i demanen un món millor, un món en pau, sense guerres ni maldat, sense fam ni dolor, un món feliç, i així van sortint cada grup representat cada un d'aquests somnis.

RÍTMICA

L'escola participar en els campionats de gimnàstica rítmica, junt amb altres clubs de Vilafranca i la comarca.

ginteco
WORLD WIDE NETWORK

L'EMPRESA DE CONSULTORIA I COMERÇ
INTERNACIONAL DE REFERÈNCIA

Obre't al mercat mundial per fer front a la crisi

93.551.01.86 | www.ginteco.com | info@ginteco.com

TEATRE

Mostra de teatre infantil 2014

El passat 11 de maig es va tancar el cycle Mostra de Teatre Infantil 2014 al Teatre Cal Bolet de Vilafranca del Penedès. Aquesta mostra serveix per ensenyar a tothom tota la feina feta per aquells nens i nenes que fa teatre a l'escola. Van ser tres dies apassionants de teatre on diversos grups de diferents escoles de Vilafranca mostraven el seu treball. El cycle va començar el dissabte 26 d'abril amb l'actuació d'alumnes del Col·legi del Carme, Escola Cristòfor Mestre i Col·legi Sant Ramon de Penyaforat. L'Escola Dolors Piera i l'Escola Estalella Graells van actuar el dissabte 10 de maig. Finalment, els alumnes de primer a sisè de Primària de l'Escola Montagut van compartir escenari amb l'Escola de Teatre del Casal tancant la mostra.

Fruit del treball de tot el curs a l'extraescolar de Teatre, es van presentar dues obres. La primera Les magdalenes de la Caputxeta i la segona Nendo Dango. Aquestes són les seves fitxes tècniques.

Les magdalenes de la Caputxeta

A càrrec: alumnes de 1r a 4t de primària

Argument: Un estrany esdeveniment desperta la curiositat d'uns investigadors aficionats que busquen la notícia que els farà famosos. Un llop té atemorits els habitants d'un poble del Montsant. Una nena anomenada carinyosament Caputxeta vermella, ha estat la seva darrera víctima. Afortunadament va poder fugir. Un llop empaïtant la gent?. Els investigadors, amb l'ajuda d'alguns habitants del poble intentaran resoldre aquests misteris.

Autor: Creació col·lectiva

Intèrprets: Aina Aranès Màrquez, Alba Bertràn Fernández, Ricard Bundó Morgades, Martí Fernández Martínez, Paula Martí Cabezas, Joel Olivé Nolla, Roger Santamaria Balaguer, Laia Solé Carballo.

Nendo Dango

A càrrec: alumnes de 1r a 6è de primària

Argument: Un bosc ha estat devastat per un incendi forestal. Molts nens i nenes que gaudien de la bellesa d'aquest indret ploren la seva pèrdua. Entre tots descobreixen un curiós mètode per recuperar el bosc que els hi ha fet passar molt bones estones, inspirat en el mètode de reforestació de Masanobu Fu-

kuoka.

Autor: Creació col·lectiva (inspirat en el mètode Nendo Dango)
Intèrprets: Aina Amadó Cuesta, Éric Beumala Mestre, Regina Boada Casanellas, Maria Bundó Morgades, Marina Carrillo Sangerman, Carlota Esclassans Parrilla, Foix Freixedas Raventós, Gerard Ferret Colomer, Julienne Lewy Munuera, Carlota López Raventós, Anna Mitjans Piñol, Alex Pèrez Montalà, Elisabeth Romeu Ferrera, Lea Rovira Renaux, Anna Santamaria Balaguer, Júlia Solà Jerónimo, Martí Hill

Tots ells van mostrar unes grans dots d'interpretació que van fer que el públic gaudís d'una tarda de teatre excepcional.

Molta Merda ! (1)

(1) L'origen de la expressió Molta Merda es remunta a quan el cavall era transport habitual per desplaçar-se. Quant més públic anava al teatre, més cavalls i més excrements hi havia a l'entrada del mateix. Símbol doncs d'una gran afluència. Avui en dia és una expressió emprada per desitjar-se sort els actors

Anglès

Aquest any l'escola Montagut ha decidit apostar per un anglès extraescolar una mica diferent: El natural English de Kids&Us Vilafranca! Els alumnes han pogut aprendre anglès a la vegada que s'ho passaven bé jugant, a través d'uns materials pedagògics molt atractius i adaptats a la seva edat. Ja des de Sam (p3), han utilitzat estructures complexes com "Can I go..." i "Can I have..." tot augmentant la dificultat d'aquestes, curs rere curs i introduint la lectoescriptura amb Ben&Brenda (3r). Les aventures dels personatges, que donaven nom al curs, els ha ajudat ha mantenir-los motivats i receptius: l'Oliver amb la seva dent fugissera (p5), la Marcia amb els seus cuetes màgiques (1r) o l'Alex descobrint el fascinant món dels animals als cursos d' Animal Planet (5è i 6è). Esperem que el proper curs sigui tan profitós i divertit com aquest. Un món meravellós en anglès els espera!

SERVEI D'HOSTALERIA,
CÀTERING I ESDEVENIMENTS

☎ 93 899 00 14

Pol. Ind. Clot de Moja

c/ Malvasia, 4 bis, planta superior

08734 OLÈRDOLA

www.serviparty.com c/e: ventas@serviparty.com

Comenius

El programa Comenius té com a objectiu principal facilitar l'intercanvi, la cooperació i la mobilitat entre els sistemes d'educació i formació dels països europeus participants.

Aquest ha estat el primer any del nostre projecte: *Children's eyes, children's hearts*, i entre les múltiples activitats que hem estat treballant (concurs de logotips, concurs fotogràfic, videoconferències per skype amb les altres escoles, exposicions d'art, creació d'un lipdub, intercanvi de productes i moltes altres) també hem tingut l'oportunitat d'acollir mestres i alumnes dels sis països participants. Del 10 al 14 de febrer vam poder compartir activitats i sortides que ens van permetre aprofundir una mica més en el coneixement del llegat històric i natural de Catalunya, com ara la visita a les coves de Sant Miquel del Fai, el monestir de Santes Creus, Montblanc, Tarragona, a més d'un recorregut guiat pel centre històric del nostre poble. Abans de recórrer els carrers de Vilafranca, els mestres i alumnes Comenius van ser rebuts a l'Ajuntament per l'alcalde.

També, i en el marc d'aquest projecte, els alumnes han pogut expressar a l'equip directiu del centre què els agrada de l'escola i quins canvis propo-

sarien. Aquest és el primer dels tres nivells que es treballen en el projecte. El següent ha estat opinar sobre la pròpia localitat i, en aquest nivell, l'alumnat de secundària ha participat en un concurs fotogràfic en el qual, a través de l'objectiu d'una càmera, ens han mostrat allò que més els agrada i el que menys de l'entorn on viuen. Les deu fotografies seleccionades han format part d'una exposició internacional, al juny, a Romania. Un grup d'alumnes i professors van viatjar a Constanza (Romania) per compartir vivències i experiències.

L'Escola Montagut continuarà el projecte el curs vinent. Durant aquest es realitzaran diferents activitats mitjançant les quals els alumnes recolliran diners, que al final del projecte donaran a una ONG dedicada als infants.

La cloenda del projecte es farà a Polònia durant el mes de maig del 2015, moment en el qual es lliurarà a un representant d'una organització internacional la quantitat de diners recollits per tots els països participants. A més, al llarg del curs hi haurà tres sortides més a Itàlia, Portugal i Grècia, així com activitats d'intercanvi entre els alumnes similars a les que s'han fet durant aquest curs i que tant han agradat al nostre alumnat.

Logo del Programa Comenius guanyador entre tots els països participants. Autora Violant Moreno Creixell de 2n d'ESO de l'Escola Montagut.

Activitats AMPA

Activitats en família

SARDANES

Una mica d'història

L'origen de la sardana és desconegut, però, per la manera de ballar-la, agafats de les mans i en rotllana, fa pensar en un origen molt antic. A part d'altra informació anterior, se sap que, a principis del s. XIX, es ballava una dansa en forma de cadena, el contrapàs, i una de les seves coreografies, en forma de rotllana, s'anomenava sardana. A mitjan s. XIX, el contrapàs experimenta una davallada i la sardana agafa personalitat pròpia. Aquesta dansa encara era rudimentària i monòtona (la coneixem per sardana curta). El músic i compositor Pep Ventura (1817-1875) es considera el creador de la sardana actual. En reformarà l'estructura musical, principalment, allargant-la i donant més complexitat al compte i el repartiment. El mateix Ventura també va reestructurar i ampliar la cobla i la va deixar tal com es coneix actualment, amb onze músics i dotze instruments, i va donar a la tenora un paper principal. A partir d'aquell moment, la sardana llarga es considera

la genuïna dansa de Catalunya i s'escampa per tot el territori català.

Encara que hi ha molts compositors importants en el món de la sardana, a tall de síntesi podem destacar Enric Morera (1865-1942), qui compon sardanes més cultes i refinades però mantenint l'estil tradicional i popular. Una de les seves obres mestres és La santa espina, amb text d'Àngel Guimerà, considerada la sardana més emblemàtica. I també destaca Juli Garreta (1875 -1922), qui dona a la sardana una dimensió de poema simfònic d'estil germànic carregat de noblesa i lirisme. La seva principal sardana és Juny, admirada pel compositor rus Igor Stravinsky i considerada la millor composició per a cobla de la història.

L'actualitat

La sardana, actualment, té poca difusió. Els qui la ballen són gent gran i es troba a faltar el relleu generacional. En el moment actual que vivim és important promoure-la com una forma inclusiva de fer país.

En aquesta línia,

enguany, a l'Escola, s'han fet unes jornades de sardanes, amb més d'una vintena de participants. Els grans han après a ballar i s'han iniciat en la complexa tasca de comptar i repartir. Els petits han començat a ballar, han conegut els instruments de la cobla, el so i les característiques de cadascun, i també han escoltat divertides sardanes que són arranjaments de cançons de la Shakira, l'Ai se eu te pego o la banda sonora de les pel·lícules de James Bond 007, interpretades per la cobla Contemporània.

Cercant un somni. Creient en uns valors.

CAVA Somni d'Aran
Brut Nature Reserva Ecològica
Macabeu, Xarel·lo, Parellada i Chardonnay

Somni d'Aran
BRUT NATURE

Contacte
Joan Marquès i Vilageliu
+34 607 237 517
jmarques@somnidaran.cat
www.somnidaran.cat

TALLERS SABARICH
Pintat d'automòbils

Gestió de peritatges i tot tipus de reparacions
Restauració integral de vehicles clàssics i motocicletes

Doctor Fleming, 33 Tel. 93 817 29 33 Oïlafranca del Penedès

Activitats AMPA

1er Torneig de pàdel

Aquest curs, per primer cop, hem dut a terme el **Torneig de Pàdel Montagut**.

Per començar, volem agrair a totes les famílies de l'Escola la bona acollida que heu donat a aquesta iniciativa.

Aquest és un esport que no requereix gaire esforç físic i que es pot practicar a totes les edats. A més, en jugar-se per parelles, ofereix la possibilitat de compartir una bona estona amb la resta de famílies de l'Escola i els nostres fills.

Per a les persones que no hi havien jugat mai, es va fer una trobada en què els monitors van explicar les normes bàsiques del joc i es va practicar una mica. Els assistents a aquesta sessió ràpidament es van engrescar i ja es van fer parelles per apuntar-se al torneig.

La inscripció va ser un èxit: s'hi van apuntar un total de 80 parelles en les diferents modalitats, però la de pares i fills destaca perquè va ser la més nombrosa. I els nois i noies s'hi van engrescar força!

Tot i el gran volum de partits per jugar, el torneig va transcórrer amb molta fluïdesa, tant la fase inicial com les semifinals.

El dia 8 de juny es va celebrar la final de totes les categories i l'entrega de trofeus i regals als finalistes, dels quals fem la relació:

Categoria pares/fills:

Campions: Àngels Urgell - Raimon Noya

Sotscampions: Ricard Bosch - Ricard Bosch

Categoria mixta:

Campions: Cuca Castells - Manel Monfort

Sotscampions: Mariona Steuri - Raimon Noya

Categoria femenina:

Campiones: Mireia Ribas - Àlicia Roig

Sotscampiones: Àngels Urgell - Elena Lladó

Categoria masculina:

Campions: Jordi Rodríguez - Jaume Compte

Sotscampions: Josep Anton Sibil - Carles Sanz

Vam tenir una gran festa final.

Volem agrair molt sincerament al Pàdel Centre Penedès tota la col·laboració rebuda en l'organització i desenvolupament del torneig, i en especial al jutge Raúl Balladárez. I gràcies de nou a totes les famílies per l'acollida i l'esportivitat demostrada.

- Transport escolar
- Serveis a empreses
- Excursions
- Congressos i convencions
- Seguretat i tecnologia
- Disposem de vehicles privats amb conductor

Telèfon: 93 818 06 11 (Telèfon d'urgències 24 h) · Fax: 93 892 37 22
E-mail: info@dotorbus.com · Web: www.dotorbus.com

Activitats AMPA

Nova temporada del Futbol Pares de l'Escola

Un any més torna a arribar el final de curs dels nostres fills. Són dies de molt de moviment a l'Escola, de nervis, d'exàmens finals, de selectivitat, etc. i els pares no som aliens a aquestes angoixes dels últims dies.

Però afortunadament, i sempre comptant amb el beneplàcit i el corresponent permís de les mares dels nostres fills, els pares, com quasi tots vosaltres ja sabeu, fa molts i molts anys (des del 1997) que tenim el dimarts de cada setmana, entre les 21 i 22:30 hores, un relaxant però a la vegada intens, un cansat però no esgotador, partit de futbol als Camps d'Esport de la nostre escola, que fa que els nostres cossos intentin mantenir-se en forma i que els nostres cervells es relaxin i deixin de pensar en les coses del dia a dia.

Per aquest any, els pares que gestionen aquesta activitat futbolística i que s'autoanomenen, "Futbol Pares Montagut", hem volgut fer un **petit recordatori** però que serveixi de **gran homenatge** a les persones que, en el seu dia, varen iniciar aquesta important activitat a la nostre Escola.

Com sempre passa, és possible que ens oblidem d'indicar algun detall i/o alguna persona i per tant, vagin ja per endavant les

nostres mes sinceres excuses.

Bé, tal com dèiem i si no li falla la memòria al nostre ocellat confident, del que de moment no volem revelar la seva identitat, resulta ser que, a la relaxada hora del cafè i tertúlia del Sopar de Fi de Curs de l'any 1997, un inquiet grup de pares varen posar sobre la taula un engrescador projecte que consistia en fer al pati de l'escola un partidet de futbol setmanal o quinzenal, amb uns clars objectius tal com eren i són el de fer esport, incrementar les nostres relacions personals i d'amistat entre els diferents cursos de l'Escola i també, tal com ha demostrat la història de la nostre Escola, col·laborar activament amb l'Escola de Futbol dels nostres fills, que tal com tots sabem han aconseguit grans èxits en les diferents competicions en que han anat

participat any darrera any.

I així fou com, a partir de constància, tenacitat i algun sacrifici, pares com Armengol Vives, Carles Engel, Rafael Serrano, Fèlix Mestre, Isidre Redondo, Joan Rubio, Domingo, Joan Fernàndez, Ramon Balada,

Quico Milà, Cèsar Martin, Joan Pujol, Almirall, Jaume Carbó, etc. van convertir una idea de sobretaula després d'un bon àpat als pins de l'Escola, en una realitat que 17 anys després encara perdura.

Des del Col·lectiu Futbol Pares Montagut volem enviar una abraçada molt forta a tots ells, així com a les dotzenes i dotzenes de pares que posteriorment s'hi han anat afegint, generació darrera generació, fins arribar al planter actual.

I per finalitzar la nostre aportació anual a la Revista, desvetllem la identitat del nostre ocellat confident i que no és altre que el nostre bon amic i millor persona en Josep Mª Tobella, pare de l'Anna i d'en Pep Tobella Güell. En Josep Maria (en Pep, pels que correm i suem amb ell) és un dels pares inicials de l'activitat i, 17 anys després, encara és jugador en actiu.

Hem volgut fer esment especial a l'amic Pep Tobella, doncs als seus quasi 58 anys i ja pre-jubilat de la seva estimada Catalunya Caixa on ha treballat durant 40 anys, encara ve cada dimarts

a jugar el nostre partidet setmanal, havent-se convertit en el nostre il·lustre veterà del grup. Per l'amic Pep Tobella venir cada setmana a fer aquest partidet li ha suposat moltes alegries i satisfaccions durant tots aquest anys. Primer per salut ja que sembla ser que li convé fer esport i el seu cor li agraeix l'esforç, segon per companyerisme ja que és amic de tothom i és persona que sap fer pinya, i tercer és el nostre tresorer dels últims anys, net i polit tal com diu que el van ensenyar el seus pares. Cada any els comptes ben clars per escrit i a disposició de tots.

Ell ve per mantenir una obligació ja que sempre ens diu que no sap jugar a futbol, tot i que sembla ser que això no és del tot veritat i sinó que li preguntin als seus companys pel magnífic gol de vaselina que va marcar en un dels partits que el nostre grup va jugar al camp de futbol del Vilafranca aquesta temporada.

En resum, i sense voler oblidar-nos de ningú, volem escenificar en la seva persona el nostre més profund reconeixement

i agraïment, primer per donar inici a tota aquesta moguda i segon per seguir conservant-la durant tantes temporades.

I com cada any us animem a la resta de pares que us agradi fer una mica d'esport, sense cap compromís, sense cap obligació, sense massa competitivitat, però això sí, amb molt de companyerisme, gresca, amiatat i bons sopars, a apuntar-vos de cara a la propera temporada 2014-2015 a venir un dia a la setmana de 21:00 a 22:30 al nostre tradicional partidet setmanal de Futbol Pares Montagut.

No volem marxar sense reiterar el nostre més sincer agraïment a les nostres esposes i famílies que cada dimarts i amb molta paciència es fan càrrec dels nostres fills i ens deixen gaudir d'aquest espai natural de salut i amiatat.

Una forta abraçada per a tothom,

Grup Futbol Pares Montagut

CLUB DE LECTURA DE L'AMPA

El dimecres 18 de juny vam donar per acabat el "curs" del club de lectura d'aquest any amb una bona recomanació del director de la nostra escola, el senyor Lloró, amb el llibre "TOTA UNA VIDA" DE DAVID GROSSMAN. Un llibre dens, trist, abrumador (la protagonista ens transmet l'ansietat ja que està convençuda que el seu fill morirà en combat). Un llibre fet de records, diàlegs, confessions, de por, però que deixa empremta.

Anteriorment vam llegir "VICTUS" DE SANCHEZ PIÑOL i "EL VENTALL SECRET" DE LISA SEE. Com tothom ja sap el primer d'aquests és una novel·la històrica on ens narra la Guerra de Successió i l'assetjament a Barcelona el 11 de setembre de 1714. Un llibre intens que atrapa des de el primer moment amb alguns però no acaba de convèncer a altres.

L'últim, el llibre de LISA SEE, és una emotiva història d'amiatat que es fa molt propera ja que està explicada en primera persona i que ens mostra el paper de la dona en la cultura de la Xina antiga.

Activitats AMPA

CONFERÈNCIES

Les conferències de l'AMPA que s'han organitzat aquest curs han estat dues:

Primerament, "Com acompanyar els fills en la tria d'estudis", a càrrec del coach Carles Ventura, qui va concloure que hem d'ajudar els fills no a triar, sinó a conèixer-se ells mateixos perquè puguin triar bé. Als fills impulsius, parlant-los des del raonament; als fills perfeccionistes, intentant entrar en l'àmbit de les emocions i sentiments; als fills escèptics, donant-los a entendre que ningú no decidirà per ells, i, als fills que integren una part de cada aspecte, animant-los a decidir des de la seva òptica d'equilibri.

Després vam poder assistir a "Llegir per créixer", a càrrec del filòleg i escriptor Jordi Llavina, de la mà del qual vàrem fer un recorregut per algunes obres

literàries, en especial per l'obra del poeta Joan Vinyoli, ja que enguany se celebra l'Any Vinyoli, en commemoració del centenari del seu naixement, i Llavina n'és el comissari.

En essència: Llegir per explicar-nos la realitat i trobar-nos-hi nosaltres mateixos, en un nivell de percepció més íntim, més proper a l'emoció i al sentiment, que ens permeti desenvolupar una altra dimensió com a persones.

Com a mostra, un poema de Joan Vinyoli del llibre A hores petites:

MANOBRE

*Ésser poeta: bastir
sempre en el buit, sense fi,
paraula a paraula una obra
que es perd endins de l'espai;*

*ser-ne tan sols un manobre
i no sentir-se mai pobre,
ni no desistir-ne mai.*

*És l'edifici tan alt
que mirar-lo fa vertigen;
té en el meu nucli l'origen;
qui, però, en sap el final?*

*Flamígera catedral
d'impuls i de paciència:
contra el fugaç, persistència,
contra el caduc, resistència,
contra els somnis, evidència
de vertebrada existència.
Oh aventura total!*

Joan Vinyoli

Activitats AMPA

TELES ACROBÀTIQUES: DES D'ALLÀ DALT, TOT ES VEU MILLOR!

*"Sempre m'ha agradat enfi-
lar-me pels arbres, anar més
amunt i buscar el cel. Crec que
aquest podria ser el motiu prin-
cipal pel qual les teles acrobà-
tiques formen part de la meua
vida i ara estic realitzant aquest
curs."*

Les teles acrobàtiques permeten
treballar en un medi no habi-

tual: l'aire. Estem acostumats
a caminar i viure a terra. Què
hi pot haver millor que experi-
mentar noves sensacions amb
el cos i llançar-se en un medi
completament diferent on ets
tu, i només tu, qui t'aguanta el
cos, i no el terra per on tothom
camina. Les nenes del curs han
pogut gaudir d'una experiència
en què hem desenvolupat el tre-
ball en equip, la responsabilitat,
l'autonomia, la motivació, la sa-
tisfacció, l'autosuperació i, so-
bretot, una molt bona educació
i un bon coneixement del propi
cos. A terra, tothom sap on és
la dreta i l'esquerra. I a l'aire? És
important conèixer-se a un ma-
teix...

PROGRAMA D'ENTRENAMENT DE SALUT PER MITJÀ DE LA DANSA JAZZ, CONTEMPORÀ- NIA, CLÀSSICA I URBANA

Aquest curs les mares i els pares
de l'Escola han tingut l'oportu-
nitat d'iniciar-se en el món de la
dansa. Sempre s'ha dit que mai
és tard per tornar a començar.
La dansa no només s'adreça a
aquells nens i nenes que es vo-
len divertir movent l' esquelet,
sinó també a aquella població
que tingui ganes d'obrir una
nova via de coneixements, un
nou cercle social, un nou forat
a la setmana dedicat al seu cos...
ganes d'obrir un nou hàbit com-
pletament saludable i ple de be-
nefícis.

Totes juntes hem dut a terme un
programa d'entrenament amb
l'objectiu de divertir-nos i, a la
vegada, educar el cos cap a la
salut. Amb el conjunt de tècni-
ques de diferents disciplines de
dansa, les mares han assolit una
gran millora coordinativa i de les
aptituds físiques.

Programa Comenius

